ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ ராமாநுஜ

ஸித்தாந்த வைஜயந்தீ

ஸ்ரீ ராமாநுஜ ஸித்தாந்த ஸம்ஸ்தாபன ஸபையின் சார்பாக

மாதந்தோறும் வெளிவரும்

ஸத் ஸம்ப்ரதாயார்த்த ப்ரகாசன பத்ரிகை

ஸம்புடம் 1	தாது ஸு புரட்டாசித் திருவோணம்	சஞ்சிகை 11

பத்ராதிபர்:

வடகரை இராமாநுஜாசாரியார்

24, சந்திரப்ப முதலி தெரு, ஜி. டி. மதராஸ்.

1936 செப்டம்பர்] [தனிப்ரதி விலை 0-3-0

L. G. பெருங்காயம்.

ஒவ்வொரு வீட்டிற்கு மின்றியமையாதது — மனிதர்களுக்கு ஆரோக்கியத்தை அளிப்பது

L. G.

பெருங்காயம்.

எங்கும் கிடைக்கும்.

ப்ரபல பெருங்காய வியாபாரிகள்:

பம்பாய், சென்னை, கும்பகோணம்.

லால்ஜீ கோது & கம்பெனி,

8, பெருமாள் முதலி தெரு, ஜி. டி., மதரூஸ்.

அம்ருதாஞ்சனம்.

ப்ராக்ருதமான சரீரங்களை யுடையவர்களுக்கு ஜலதோஷம், தலைவலி முதலான சில வியாதிகள் உண்டாவது ஸஹஜமே. அவைகள் வந்தகாலத்தில் ஒருவிதமான வழியிலும் புத்தி செல்லாமல் மஹத்தான கஷ்டத்தை அடைய நேரிடுகிறது. அக்காலத்தில் டாக்டர்களிடம் போய் மருந்துகள் வாங்கி வ்யாதிகளின் உபசமநத்தைப் பண்ணிக்கொள்ளப் பலவிதமான இடையூறுகள் இருக்கக் கூடும். அக்காலத்தில் அமிருதாஞ்சனம் கைவசமிருக்குமேயாயின் நாம் ஒருவிதமான பாதையையும் அடையவேண்டாமென்பதை அனைவரு மறிந்திருந்தாலும் இவ் விளம்பரமும் அதன் பெருமையை அறிவிக்கின்றது. எங்கும் கிடைக்கும்.

அம்ருதாஞ்சனம் டிபோ.

பம்பாய். மதராஸ். கல்கத்தா.

சலோனுடவர் பிராண்ட்

போர்ட்லாண்ட் சிமெண்ட்

காரண்டீட்

பிரிட்டிஷ் ஸ்டாண்டர்ட் ஸ்பெஸிபிகேஷன்

மேற்கண்ட சிமெண்ட் அனேக ஹார்பர் வேலைகளுக்கும், ரயில்வே வேலைகளுக்கும், மதராஸ் கார்ப்பரேஷனிலும், இன்னும் பிரபல வியாபாரிகளும் கண்ட்ராக்டர்களும் உபயோகித்து வருகிறார்கள்.

மேல் கண்ட சிமெண்டை உபயோகிக்கவும்.

சோல் ஏஜெண்ட்

M. குப்புசாமி நாயக்கர்

83. செம்புதாஸ் தெரு,

மதராஸ், ஜி. டி.

199885

Q22m211, N35 SR
N35:1,11

ஸ்ரீ

ராமாநுஜ ஸித்தாந்த வைஜயந்தீ

மாதந்தோறும் வெளிவரும் ஸத்ஸம்ப்ரதாயார்த்த ப்ரகாஶந பத்ரிகை.

தொகுதி 1.	பத்ராதிபர் வடகரை இராமாநுஜாசாரியார்	பகுதி 11.

ஸ்ரீரஸ்து

ஸ்ரிய:காந்தாய நம:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

தஸ்மை ராமாநுஜார்யாய நம: பரமயோகிநே |
யச்ச்ருதிஸ்ம்ருதிஸூத்ராணாம் அந்தர்ஜ்வரமஶீஶமத் ||
வேதவேதாந்த வேதாம்ஶ ஸத்ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்திநீ |
ஸ்ரீராமாநுஜஸித்தாந்த வைஜயந்தீ விஜ்ரும்பதாம் ||

புரட்டாசித் திருவோணம்

பத்ராதிபர்

ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாதார்ய: கவிதார்க்கிககேஸரீ
வேதாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஸதா ஹ்ருதி

நமது வைஜயந்தியின் பதினோராவதுபகுதி புரட்டாசித் திருவோணத்திலவதரிக்க நேர்ந்ததுபற்றி அத்திருநன்னாளின் பெருமையைப்பற்றிச் சிறிது எழுத நேர்ந்தது.

புரட்டாசித் திருவோணத்திற்குப் பெருமையென்? எனில் ஆசார்ய சிகாமணியாகிய நம் ஸ்ரீ நிகமாந்ததேசிகன் அவதரிக்கும் பாக்யம் பெற்றதே. அத்திருநன்னாளில் அவ்வாசார்ய சிகாமணியின் பெருமையைச் சிறிது எழுதி யநுபவிக்கும் பாக்யம் சிற்றறிவுடையவடியேனுக்கு ப்ராப்தமாயிற்று.

அம்மஹாநுபாவரான ஸ்ரீ தேஶிகன் பெருமையைப் பற்றிப் பேசவும் எழுதவும் சீலமில்லாச்சிறியனான வடியேன் அர்ஹனல்லே

னாயினும் அம்மஹாநுபாவர் நமது எம்பெருமானார் தர்ஶநமென்கிற விஶிஷ்டாத்வைத ஸித்தாந்தத்திற்குச் செய்திருக்கும் உபகாரங்களும், அவரது ஜ்ஞாநபக்தி வைராக்யங்களும், அவரது ஸ்ரீ ஸூக்திகளும் அவருடைய அவதார ரஹஸ்யத்தின் பெருமையும் அறிவொன்றுமில்லாதவடியேனையும் சிறிது எழுதும்படி தூண்டின.

பவளம் சங்கு முத்து முதலான ரத்நங்களை யுடையதாய் அதனால் ரத்நாகரமென்று ப்ரஸித்தமான ஸமுத்ரத்தின் நீர் உவர்க்குமாயினும் அச்சமுத்திரத்தை நீக்குவாருண்டோ? அதுபோலவே சமுத்திரத்தின் உவர்நீர்போல நிஷ்ப்ரயோஜனமான என்னுடைய புன் சொற்களில் ஸ்ரீதேஶிகன் பெருமைகளாகிற ரத்நம் பொதிந்திருக்கின்றமைபற்றி என்புல்லிய சொற்களையும் ஆரியர்கள் ஆதரிப்பார்களென்று நம்புகிறேன்.

இம்மஹாநுபாவர் பொய்கை யாழ்வாரவதரித்த காஞ்சீபுரத்திற்கருகே ஹிமவநம் என்று ப்ரஸித்தமான திருத்தண்கா என்கிற திவ்ய தேஶத்தில் எம்பெருமானாரால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட எழுபத்து நான்கு ஸிம்ஹாஸநாதி பதிகளில் தூப்புல் (விஶ்வாமித்ர) குலதிலகராய் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீ அனந்த ஸோமயாஜியாரின் பௌத்ரரான ஸ்ரீ அனந்த ஸோமயாஜியாருக்கும் கிடாம்பி அப்புள்ளார் ஸஹோதரியான தோதாத்ரி அம்மைக்கும் திருக்குமாரராக கலி 4369 ஶாலிவாஹந ஶகாப்தம் 1190 விபவ ௵ புரட்டாசி மாதம் திருவோண நக்ஷத்திரத்திலவதரித்து, பெரிய திருவடியின் பேரருளால் ஹயக்ரீவ மந்த்ரோபதேஶத்தைப் பெற்று, அம்மந்த்ரத்தால் ஹயக்ரீவரையாராதித்து, அவருடைய கடாக்ஷத்தால் ஸமஸ்தமான வித்யைகளையும் கரதாமலகமாகக் கற்றறிந்து, குதர்க்கவாதிகளான புறமதத்தவர்களை புறங்காட்டிபோடும்படி தர்க்கித்து, அப்ரகாரங்களைப் பின்புள்ளாரு மறியுமாறு ஶததூஷணி ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம் முதலான க்ரந்தங்களையருளிச்செய்து, அப்பெருமையினால் கவிதார்க்கிகஸிம்ஹம் என்கிற பிருதைப்பெற்று, வேதாந்தார்த்தங்களை ப்ரவசனம் செய்து அனேக வேதாந்த க்ரந்தங்களையுமருளிச்செய்து, வேதாந்தாசார்யர் என்கிற பெயர்பெற்று, ஸ்ரீ பாஷ்யகாரரருளிச் செய்த ஸ்ரீ பாஷ்யத்திற்கு தத்வடீகை முதலான க்ரந்தங்களையு மருளிச்செய்து, இவ்விருள் தருமாஞாலத்தைத்தமது ஸ்ரீ ஸூக்திகளால் தெருள்தருமா ஞாலமாக்கி வாழ்வித்தருளினார்.

இவரது அவதாரத்தைப் பற்றிப்பேசாநின்ற ஶ்லோக ரத்நமொன்று இங்கு நினைவுக்கு வருகின்றது. அதாவது,

𑌵𑍇𑌦𑍇 𑌸𑌂𑌜𑌾𑌤 𑌖𑍇𑌦𑍇 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌜𑌨 𑌵𑌚𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌸𑌂𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌗𑍁𑌣𑍇 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑍇 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇—𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑌾𑌦𑍇 𑌸𑌮𑍋𑌦𑍇 𑌕𑌲𑌿𑌕𑌲𑍁𑌷𑌵𑌶𑌾𑌚𑍍𑌛𑍂𑌨𑍍𑌯𑌵𑌾𑌦𑍇𑌽𑌵𑌿𑌵𑌾𑌦𑍇 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯 𑌯𑍋𑌽𑌭𑍂𑌤𑍍 𑌸 𑌜𑌯𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌘𑌣𑍍𑌟𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌃 (வேதே ஸம்ஜாத கேதே முநிஜநவசநே ப்ராப்த நித்யாவமாநே ஸங்கீர்ணே ஸர்வவர்ணே ஸதி ததநுகுணே நிஷ்பரமாணே புராணே—மாயாவாதே ஸமோதே கலிகதுஷவஶாச் ஶூந்யவாதேऽ விவாதே தர்மத்ராணாய யோபூத் ஸ ஜயதி பகவாந் விஷ்ணு கண்டாவதார:) கலியின் கொடுமையால் வேதபுருஷன் வேதத்தையடையவும், அவ்வேதார்த்தத்தை ப்ரத்யக்ஷீகரித்த மஹாநுபாவர்களான முனிகளின் வசநம் அவமாநத்தை யடையவும, ஸர்வஜாதிகளும் பேதமின்றிக்கலக்கவும் வர்ணாஶ்ரம பேதங்களைப்பற்றிப் பேசாநின்ற புராணங்கள் அப்ரமாணங்களாகவும், மாயாவாதம் ஆனந்தமடையவும், ஶூந்யவாதம் நிராபாயமாய்ப் பரவவும், ஆகாநின்ற காலத்தில் தர்மத்தைப் பரிபாலிப்பதற்காக எக்காலத்திலும் எவ்விடத்திலும் வ்யாபித்திராநின்ற விஷ்ணுவான திருமலைமாலின் திருமணியின் திருவவதாரமாக யாவரொருவர் அவதரித்தாரோ? அந்த தேஶிகன் ஸர்வோத்க்ருஷ்டராய் விளங்காநிற்கிறார்—இன்னும்

𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑍇𑌶𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌘𑌣𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑍋𑌽𑌥𑌵𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍—𑌯𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑍋𑌽𑌥𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌤𑌰𑍍𑌕𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌮𑍍 | வேங்கடேஶாவதாரோயம் தத்கண்டாம் ஶோதவாபவேத்—யதீந்த்ராம் தவேத்யேவம் விதர்க்யாயாஸ்து மங்களம் | திருவேங்கடமுடையான் திருநக்ஷத்திரமான திருவோணத்திலவதரித்ததை நோக்குமிடத்து திருவேங்கடமுடையானே இக்கலியுகத்தில் ஸ்ரீதேஶிகனாயவதரித்தாரோ? என்றும், குதர்க்கவாதிகளான புறமதத்தவர்களின் வாதங்களை யடக்கி தம்முடைய கம்பீரமான ஸ்ரீ ஸூக்திகளை எங்கும் பரவும்படி பண்ணுகையால் திருமலைமால் திருமணியின் திருவவதாரமோ? என்றும், ஶாங்கராதிமதங்களைக் கண்டித்து விஶிஷ்டாத்வைத மதத்தை ஸ்தாபிக்கையாலே யதிஶ்ரேஷ்டரான எம்பெருமானாரே

மறுபடியும் ஒரு அவதாரம் செய்தருளினரோ? என்றும் விதர்க்கிக்கத்தகுந்த தேசிகனுக்குப் பல்லாண்டு) என்று அவர் திருக்குமாரரான ஸ்ரீ நயனாசாரியாரருளிச் செய்திருக்கையால் இவரது அவதாரத்தின் பெருமை வாசாமகோசரம்.

ஸ்ரீ வேங்கடார்யேண க்ருதா: ப்ரபந்தா: ஸங்க்யாதுமுர்வ்யாம் விபுதைர் நஶக்யா:—ஸ்ரீ வேங்கடார்யேண க்ருதா: ப்ரபந்தா: ஸங்க்யாது முர்வ்யாம் விபுதைர் நஶக்யா: என்கிறபடி இவரநுக்ரஹித்த ஸ்ரீஸூக்திகள் அஸங்க்யாதங்கள்.

ஸ்ரீ தேசிகனருளிச் செய்திருக்கும் க்ரந்தங்களில் வைராக்கிய பஞ்சகமென்றொரு க்ரந்தரத்நமுளது. அக்ரந்தத்தை தேசிகனருளிச் செய்ததின் காரணத்தையும் வைராக்யபஞ்சகத்தினர்த்தத்தையும் சிறிது கவனித்தால் ஸ்ரீ தேசிகனுடைய ஜ்ஞாநபக்தி வைராக்யங்கள் நன்கு விளங்கும்.

திருமலைமால் திருமணியின் அவதாரமான தூப்புல் வேதாந்த தேசிகன் கூரத்தாழ்வானைப்போலே உஞ்சவ்ருத்தி செய்து அதனால் அந்தர்யாமி ஆராதநத்தை குறைவற நடத்தி உபயவேதாந்த ப்ரவசநம் பண்ணிக்கொண்டு த்யாக மண்டப மென்கிற பெருமாள் கோவிலில் பேரருளாளனையே யெல்லாமாகக் கருதி அவருக்கு அநுதினம் பல்லாண்டு பாடிக்கொண்டு பரமானந்தமா யெழுந்தருளியிருக்கும் காலத்தில் விஜய நகர ஆஸ்தாநத்தில் விசேஷமான செல்வாக்குடைய வித்யாரண்யர், விரக்தாக்ரேஸரரான தேசிகனுடைய உஞ்சவ்ருத்தி ஜீவனத்தை யறிந்து இவருக்கு விசேஷமானத் த்ரவ்யஸஹாயத்தைச் செய்யக்கருதி விஜய நகரத்திற்கு விஜயம் செய்யவேண்டுமென்று விஜ்ஞாபந பத்ரிகை யொன்றனுப்ப அதைக் கடாக்ஷித்த ஸ்வாமி தேசிகன் இந்த வித்யாரண்யர் நம்முடன் பழகி நம்முடைய ஸ்வபாவங்களை நன்கறிந்தும் இவ்வாறு எழுதுவதே! என்று போர நொந்து அவருடைய பத்ரிகைக்குப் பதிலாக அனுப்பிவைத்த ஶ்லோகமொன்றே போரும். தேசிகனுடைய ஜ்ஞாந பக்தி வைராக்யங்களின் பெருமையை யுணர்த்துகைக்கு. அதாவது.

நாஸ்தி பித்ரார்ஜிதம் கிஞ்சிந் ந மயா கிஞ்சிதார்ஜிதம்
அஸ்தி மே ஹஸ்திஶைலாக்ரே வஸ்து பைதாமஹம் தநம் ||

என்னுடைய பிதாவினால் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட தொன்றுமில்லை.

என்னால் ஸம்பாதிக்கப்பட்டதும் ஒன்றும் கிடையாது. ஆனால் அத்திமாலையின் அக்ரத்தில் பிதாமஹனால் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட பொருள், எனக்கு தனமாக விருக்கிறது.

இதன்கருத்து யாதெனில் பிதா ஸ்வயமாக ஆர்ஜித்தபொருளை அவரிஷ்டப்படி விநியோகப்படுத்திக்கொள்ளக் கூடும். ஆதலின் அப்பொருளைத் தன்னுடையதென்று எவ்வாறு சொல்லமுடியும்? ஆதலால் பித்ரார்ஜிதம் எனக்குக் கிடையாதென்றார். தனக்கு ஸம்பாதிக்கவேண்டுமென்கிற இஷ்டமே கிடையாது. அவ்வாறு ஸம்பாதிக்கவேண்டிய ஆவஶ்யகமுமில்லை. ஒருக்கால் தனக்கென்றொரு செல்வம் வந்தாலும் அச்செல்வம் வந்ததுபோலவே செல்லும் ஸ்வாபாவமுடைத்தாகையால் அதையும் நம்புவதற்கில்லையென்று என்னால் ஸம்பாதிக்கப்பட்டதும் ஒன்றுமில்லை என்றார். பிதாமஹனால் ஸம்பாதித்து ஸுரக்ஷிதமாக வைக்கப்பட்ட பொருளைத் தன்னாலும் தன் பிதாவாலும் இருவரும் சேர்ந்தாலும் மற்றெவராலும் அழிக்கமுடியாது. ஆனால் அதனாலேற்படும் வருமானத்தை யதேஷ்டமாக அநுபவிக்கலாம். ஆதலின் பைதாமஹம் தநம் எனக்கிருக்கின்றதென்றார். இது ஒரு ஶ்லேஷை. உண்மையென்ன வெனில்?

அத்திமாமலையில் வீற்றிருக்கும் பேரருளாளன், பிதாமகன் என்கிற ப்ரஹ்மாவின் யாகத்தில் ஹவிர்பாகக்ரஹணார்த்தம் எழுந்தருளினவராதலால் பேரருளாளனைப் பைதாமஹம் தநம் என்றார். **சேலேய் கண்ணியரும் பெரும் செல்வமும்....அவரே** என்னுமாப் போலே இவரும் பேரருளாளனே எனக்கு தனமென்கிறார்.

இவ்வாறு தம்முடைய விரக்திதோன்ற எழுதி யனுப்பிய ஶ்லோகத்தைப் பார்த்தும் வித்யாரண்யர் ஸ்வாமி விஷயத்தில் வைத்திருந்த பக்த்யதிஶயத்தால் எப்படியாவது ஸ்வாமி விஷயத்தில் சிறிது கிஞ்சித் கரித்து க்ருதார்த்தராக வேண்டுமென்று நினைத்து மறுபடியும் எப்படியும் எழுந்தருளவேண்டு மென்று பேரப்ரார்த்திக்க, அப்போது அநுக்ரஹித்த ஶ்லோகரத்நங்கள் ஐந்து. அவைகளுக்கே வைராக்ய பஞ்சகமென்று பெயராகும். அது முமுக்ஷுக்களுக் கத்யந்தம் அறியவேண்டியது ஆவஶ்யகம்........ஆதலின் அவ்வைராக்ய பஞ்சகம், பெருமாள் கோவில் ப்ரதிவாதி பயங்கரம் ஸ்ரீ. உ. வே. அண்ணங்கராசாரியாரநுக்ரஹித்த உரையுடன் இங்கு அச்சிடப்படுகிறது.

வைராக்ய பஞ்சக வ்யாக்யானம்

[ப்ரதிவாதி பயங்கரம் ஸ்ரீ. உ. வே. அண்ணங்கராசாரியார்]

அவதாரிகை :—*திருமலைமால் திருமணியாய்ச் சிறக்கவந்தருளின தூப்புல் வேதாந்த தேசிகன் ஸர்வதோமுகமான ஞானம் படைத்ததுபோலவே விரக்தியையும் லோகவிலக்ஷணமாகப் பெற்றவராதலால் கூரத்தாழ்வானைப் போலவே தாமும் உஞ்சவ்ருத்தியையே கொண்டு பெருமாள் திருவாராதநத்தைக் குறையற நடத்திக்கொண்டு செந்தமிழும் வடமொழியும் திகழ்ந்த நாவர்க்கு உபய வேதாந்த க்ரந்தப்ரவசநம் செய்தருளா நின்றுகொண்டு *கார்மேனி யருளாளர்கச்சிப்பதியிலே பேரருளாளனை மங்களாசாஸநஞ் செய்து கொண்டெழுந்தருளி யிருந்தார். இவர்க்குப் பரம மித்திரரான ஸ்ரீ வித்யாரண்ய ஸ்வாமிகள் விஜயநகர மஹாராஜனிடத்தில் மிகுந்த [illegible]ம் பெற்றுப் பலபல வித்வான்களை ஆதரிப்பதற்குரிய ஸௌகர்யங்களையுடையரா யிருந்தபோது இந்த ஸ்ரீதேசிக சிகாமணியை ஸ்மரித்து இவருடைய ஏழைமையைப் போக்கிச் செல்வச் சிறப்பை யுண்டாக்கக் கருதி அந்த விஜயநகரராயரிடத்திற்கு எழுந்தருளுமாறு ப்ரார்த்தநா பத்ரிகையை அனுப்ப, அதனைக் கடாக்ஷித்தருளின ஸ்வாமி தேசிகன் தம்முடைய நிஷ்டா விசேஷங்களை அந்த வித்யாரண்ய ஸ்வாமி அறிந்துவைத்தும் வீணாக இப்படி ஆஹ்வாநம் பண்ணுகிறாரே! எனத் திருவுள்ளம் நொந்து, அவருடைய பத்திரிகைக்கு உத்தரமாக

𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨 𑌮𑌯𑌾 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑌾𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌮𑍇 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌶𑍈𑌲𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍈𑌤𑌾𑌮𑌹𑌂 𑌧𑌨𑌮𑍍 ॥

என்கிற ச்லோகத்தை யெழுதியனுப்ப, அவரும் அதைக் கண்டு, ஸ்வாமி தேசிகனிடத்தில் அவர் தாம் வைத்திருந்த வைராக்யாதிசயத்தினால் எப்படியாவது இவர்க்கு ஸம்பத்ப்ரவாஹம் பண்ணி வைக்க வேணுமென்கிற ஆசையினால் மீண்டும் மிக நிர்ப்பந்தித்துப் பத்ரிகை விடுக்க, அப்போது ஸ்வாமி அநுக்ரஹித்தருளி யனுப்பிய ச்லோக ரத்நங்கள் **வைராக்ய பஞ்சக**மென்று ப்ரஸித்தி பெற்றிருக்கும். **இதன் பொருளைச் சிறிய ஞானத்தர்களும் எளிதாகத் தெரிந்துகொள்ளுமாறு சிறிய உரை எழுதப்படுகின்றது.**

ஸ்வாமி தேசிகனுடைய திவ்ய ஸூக்திகளில் ஒவ்வொரு பதத்திலும் பலபல விசேஷார்த்தங்கள் அமைந்திருக்குமென்பதை அடியேன் சிறிய ஞானத்தன் அநுபவிக்கவும் அநர்ஹன். யாதவாப்யுதயத்தில் முதல் ஸர்க்கத்தில் ஒன்பதாவதான *[illegible]* என்ற ச்லோகத்தின் வியாக்கியானத்திலே “[illegible] ||” என்று தீக்ஷிதர் பணித்திருப்பதை நினைப்பூட்டுகின்றேன். ஆசார்ய கடாக்ஷ விசேஷத்தினால் அப்படிப்பட்ட விசேஷார்த்தங்களைப் பெற்று மிக விரிவாகவே வியாக்கியானஞ் செய்யலாமாயினும், விரிவின்றித் தெளிவான பொருளை ஸ்பஷ்டமாக வுணர்த்தும் வியாக்கியானமே வேணுமென்று பல பக்தர்களின் அபேக்ஷை தெரிவதாலும், ஸ்வாமி தேசிகனுடைய திவ்ய ஸ்ரீ ஸூக்திகளெல்லாவற்றுக்கும் அடியேனுடைய ஆயுளில் உரையெழுதி வெளியிட வேணுமென்கிற குதூஹலம் மிக்கிருப்பதனாலும், மற்றும் பலவகை ஸௌகர்யங்களை அநுஸரிக்க வேண்டியதனாலும் சுருக்கமான வியாக்கியானமே யெழுதப்படுகின்றது. ....

𑌕𑍍𑌷𑍋𑌣𑍀𑌕𑍋𑌣𑌶𑌤𑌾𑌂𑌶𑌪𑌾𑌲𑌨 𑌕𑌲𑌾𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑌗𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑌲
𑌕𑍍𑌷𑍁𑌭𑍍𑌯𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌨𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌚𑌾𑌟𑍁𑌰𑌚𑌨𑌾𑌧𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌮𑌨𑍍𑌯𑌾𑌮𑌹𑍇 ।
𑌦𑍇𑌵𑌂𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑍁𑌮𑍇𑌵𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍁𑌮𑌹𑍇𑌯𑍋𑌸𑍌𑌦𑌯𑌾𑌲𑍁𑌃𑌪𑍁𑌰𑌾
𑌧𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌮𑍁𑌚𑍇 𑌕𑍁𑌚𑍇𑌲𑌮𑍁𑌨𑌯𑍇 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌮 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌶𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥

1. க்ஷோணீ கோண ஶதாம்ஶ பாலந கலாதுர்வார கர்வாநல க்ஷுப்யத் க்ஷுத்ர நரேந்த்ர சாடு ரசநா தந்யாந் நமந்யாமஹே—தேவம் ஸேவிதுமேவ நிஶ்சிநுமஹே யோஸௌ தயாளு: புரா தாநா முஷ்டிமுசே குசேலமுநயே தத்தே ஸ்ம வித்தேஶதாம் !

(பொழிப்புரை). பூமண்டலத்தின் ஏகதேசத்திலே நூற்றிலொருபாகத்தை ஆளுகையாகிற தொழிலினாலுண்டாகிய அடங்காச் செருக்காகிய தீயினால் (கதுவப்பட்டு) நிலைகலங்கிநின்ற அல்ப ப்ரபுக்களைப் புகழ்வதனால் செல்வம் பெறுகின்றவர்களை ஒரு பொருளாக மதிக்கமாட்டோம்; (எம்முடைய அத்யவஸாயம்

எப்படிப்பட்டதென்றால்) இரக்கமுடையனான யாவனொரு எம்பெருமான் முற்காலத்தில், ஒரு முஷ்டியளவான அவல் கொடுத்த குசேல முனிவனுக்குக் குபேரனாகுந் தன்மையைக் கொடுத்தருளினானோ அந்தப் பரம புருஷனை அடிபணிவதற்கே அறுதியிட்டிரா நின்றோம்.

“இக்ஷ்வாகூணாமியம் பூமி: ஸஶைலவநகாநநா” என்றாற் போலவும் * ஒருநாயகமாய் ஓடவுலகுடனாண்டவர் * என்றாற் போலவும் பூமண்டலம் முழுவதையும் அரசாளவல்லவர்கள் இப்போது இல்லையே. பூமியின் பலகோடி நூறாயிரத்தில் ஒரு பங்குமாத்திரமான நிலத்தை ஆளப்பிறந்த அற்ப அரசர்களே உள்ளார்கள். இந்த அல்ப அதிகாரத்திற்கே இவர்களுடைய அஹங்காரம் வாசாமகோசரம். அந்தச் செருக்கினால் தீக்கதுவினாற் போல் தடுமாறிக்கிடக்கின்ற அந்த அல்பர்களிடஞ் சென்று ‘நீ இந்திரன் சந்திரன் குபேரன்’ என்று இல்லாத பொய்யுரைகளைப் புனைந்து புகழ்ந்து ஜீவிப்பவர்களுடைய ஜீவநத்தை ஒருபிழைப்பாகவே மதிக்கமாட்டேன். “உனக்குப் பணி செய்திருக்குந் தவமுடையேன் இனிப்போயொருவன் தனக்குப் பணிந்து, கடைத்தலை நிற்கை நின்சாயை யழிவு கண்டாய்” என்னும்படியான திண்ணிய அத்யவஸாயமுடைய நான் அந்த எம்பெருமானைத் தவிர்த்து மற்றொருவன் மனைக்கடையிலே புகுந்து துவளமாட்டேன்; “அடிமை யென்னும் அக்கோயின்மையாலே அங்கங்கேயவை போதருங் கண்டாய்” என்றாற்போலே எம்பெருமானை அடிபணிந்தார்க்கு ஐஹிகத்தில்தானும் ஒரு குறையுண்டாகுமோ? அப்பெருமான் அல்பஸந்துஷ்டன் என்னுமிடமும் குசேலோபாக்கியான முகத்தினால் நன்கு அறியக் கூடியதன்றோ. ஆகவே ஆமுஷ்மிகத்திற்குப் போலவே ஐஹிகத்திற்கும் எம்பெருமான் கைபார்த்திருக்குமத்தனையே நமக்குள்ளது-என்றாராயிற்று.

* கௌபீநம் வாஸஸ்த்ருஶ்யேஷு ஸ்தாநீநாம்ச வாஸஸே | வஸநேஷு, ஶ்ராஹாசீநாஶஸ்ய ச ஜ்யாவேஷ்வபிச * என்கிற மேதிநீ கோசத்தின்படி கௌபீநமும் இங்கு வஸநேஶாயகம். [சாடுபரவசநா] அரசர்களைப் புகழ்வதை சாடூக்தி யென்பர்கள். பொதுவாகப் புகழ்ந்துரைப்பதற்கும் பெயர். “ப்ரியவாக்யே ப்ரியப்ராயே ப்ரியவாக்யேச” என்பர் கோசகாரர்கள். “சாடுபரவசநாம் யந்த்ரம் நந்த்ராத்ஷேஷு” என்பது புதிய பாடம்.

யாநாநி: ஸந்தா ஶாகீ:—யாநாஶாகீ:, தாம்ஶாம்ச தீதி யாநாஶாகீஶாக், தலெஷு இவ்விடத்தில் ப்ரஸ்தாதமான குசேலமுனி சரித்திரத்தை கதிவிபாஷா ஸரஸ ஸம்ஸ்க்ருத நாடக ரூபமாக எழுதி வெளியிட்டிருக்கிறேன்; ரஸிகமநீஷிகள் கண்டு களிக்க. .... க.

2. ஸிலம் கிமநலம் பவேதநலமௌதரம் பாதிதும்
பய:ப்ரஸ்ருதிபூரகம் கிமு ந தாரகம் ஸாரஸம் |
அயத்நமலமல்லகம் பதிபடச்சரம் கச்சரம்
பஜந்தி விபுதா முதா ஹ்யஹஹ! குக்ஷித: குக்ஷித: ||

2. ஸிலம் கிமநலம் பவேதநலமௌதரம் பாதிதும் பய: ப்ரஸ்ருதி பூரகம் கிமு ந தாரகம் ஸாரஸம்—அயத்நமலமல்லகம் பதிபடச்சரம் கச்சரம் பஜந்தி விபுதா முதாஹ்யஹஹ! குக்ஷித: குக்ஷித:||

ஜாடராக்நியைத் தணிப்பதற்கு [அதாவது, பசி தீருவதற்கு] நிலங்களில் கதிர் பொறுக்கி ஜீவித்தல் போதாதோ? (அது தானும் கிடைக்காவிடினும்) ஒரு சிறங்கை நிறைக்கும்படியான குளத்துத் தண்ணீர் தாரகமாகமாட்டாதோ? வழிகளிலே (விழுந்துகிடக்கின்ற) எளிதாகக் கிடைக்கக்கூடிய அழுக்கடைந்த கந்தைத் துணியும் கோமணமாகப் போதுமே. (இப்படியிருந்தும்) பண்டிதர்கள் வயிற்றுக்காக வீணாய் அரசர்களைப் பணிகின்றார்களே! ஐயோ!.

மநுஸ்ம்ருதியில் நான்காவது அத்யாயத்தில் * அத்ரோஹேணைவ பூதாநாமல்பத்ரோஹேண வா புந: | யா வ்ருத்தி ஸ்தாம் ஸமாஸ்தாய விப்ரோ ஜீவேதநாபதி * என்று அந்தணன் ஜீவிக்கவேண்டிய வழியைச் சொல்லத்தொடங்கி * யாத்ராமாத்ரப்ரஸித்த்யர்த்தம் ஸ்வை: கர்மபிரகர்ஹிதை: | அக்லேஶேந ஶரீரஸ்ய குர்வீத தநஸஞ்சயம் * என்று ஶாஸ்த்ரீய கர்மம் ஸம்பாதநீயத்வேந அநுஷ்டாந பூர்வகமாக ப்ராண யாத்ரைக்காகப் பொருளீட்டலாமென்று சொல்லி, எவ்வகைக் கருமங்களால் பொருளீட்டுவதென்ன, * ருதாம்ருதாப்யாம் ஜீவேத்து ம்ருதேந ப்ரம்ருதேந வா | ஸத்யாந்ருதாப்யாமபி வா ந ஶ்வவ்ருத்த்யா கதாசந * என்று சொல்லி அவற்றை மேல்

ச்லோகங்களிலே விவரிக்கிறார் — [illegible] இங்கு சுல்லாக பட்டருடைய வியாக்கியானம் — "[illegible]" என்று. அதுவே இங்கு [illegible] எனப்பட்டது. [illegible]

[illegible] என்ற இரண்டில் முதலது அவ்யயம். (அபர்யாப்த மென்றபடி.) அஷ்டச்லோகியில் "[illegible]" என்று பட்டரும், அதிமாநுஷஸ்தவத்தில் "[illegible]" என்று ஆழ்வானும் ப்ரயோகித்தமை காண்க. [[illegible]] "[illegible]" என்றான் அமரன். இதைத் தமிழர் சிறுங்கை என்பார்கள். 'சொறங்காய்' என்பது ஆபாஸ வழக்கு. [illegible] என்று ஒரே பதமாகக்கொண்டு சிலர் உரைப்பர்கள்; "[illegible]" என்று வைஜயந்தீ கோசம் என்றும் காட்டுகிறார்கள். [illegible] என்று மூன்று பதமாகவே பிரிக்கவேணு மென்றும், மேற்காட்டிய கோசத்தில் '[illegible]' என்று பதச்சேதமென்றும் பெரியோர் பணிக்கக் கேட்டிருக்கை. தமிழ்க் கோசங்களிலும் "அல்லகம்....கௌபீனம்" என்று காண்கிறது. இங்கு தேசிக ஸ்ரீஸூக்தி சைலியை ஆழ்ந்து நோக்குமிடத்து [illegible] என்கிற பதம் ஆவச்யகமாயிருப்பதால் [illegible] மென்று விவக்ஷித்து ப்ரயோகித்திருக்கமாட்டா ரென்றும் அநுஸந்திக்க லாகிறது. [illegible] ||

[illegible] என்ற விடத்தில் [illegible] ரஸிக்கத்தக்கது. ஒன்றில், [illegible] மற்றொன்றில் [illegible]

[illegible] " என்ற அமரகோசத்தில் படிக்கப்பட்டுள்ள [illegible] த்திற்கு இது பர்யாயம். [illegible] என்ற அமரகோசத்தின்படி [illegible] அறிக. [illegible] (2)

3. [illegible]
[illegible] |
[illegible]
[illegible] ||

3. ஜ்வலது ஜலதிக்ரோட க்ரீடத் க்ருபீட பவ ப்ரபா ப்ரதிபட படு ஜ்வாலா மாலாகுலோ ஜடராநல:—த்ருணமபி வயம் ஸாயம் ஸம்புல்ல மல்லி மதல்லிகா பரிமளமுசா வாசா யாசாமஹே ந மஹீச்வராந்.

கடலினிடையே களித்து வர்த்திக்கின்ற (பாடபாக்னி யென்னப் படுகிற) நெருப்பினுடைய ஜ்வாலைக்குத் தோள்தீண்டியாயும், (எவ்வளவு [illegible]வற்றையும் ஒரு நொடிப்பொழுதில் கொள்ளை கொள்ளவல்ல) ஸாமர்த்திய முடையதாயிருக்கின்ற ஜ்வாலாபுஞ்ஜங்களினால் வ்யாப்தமாயிருக்கின்ற ஜாடராக்னியானது (தாராளமாக) எரியட்டும்; (எவ்வளவு கொடிய பசி யிருந்தாலும்) மாலைப் பொழுதில் மலர்ந்த சிறந்த மல்லிகைப்பூவின் நறுமணத்தை வீசுகின்ற வாக்கினால் அரசர்களிடத்தில் நாம் ஒரு சிறு புல்லையும் யாசிக்கமாட்டோம்.

கடலினிடையே அபாரமான கடல்நீரைப் பருகிக்கொண்டு [illegible] யிருப்பதாக நூற்கொள்கை. அதனால் தான் கடல்நீர் புறம்போகாமல் ஒரு மர்யாதையிலே நிற்பதாகவும் கூறுவர். [illegible] இத்யாதிகளைக் கொண்டும் இதனையறியலாம். அப்படிப்பட்ட பாடபாக்னி போலவே நம்முடைய ஜாடராக்னியும் எவ்வளவேனும் படர்ந்து எரியட்டும்; (அதாவது) எவ்வளவு தீவ்ரமான பசி பொறுக்க வொண்ணாதபடி நலிந்தாலும் நலியட்டுமென்றபடி. 'புலி பசித்தாலும் புல்லைத் தின்னாது' என்னுமாபோலே அந்த நிலையி

யிலும் * என் நாவிலின் கவி யானொருவர்க்குங் கொடுக்க கில்லேனென்கிறார் பின்பாதியில். மல்லிகை மலரின் பரிமளம் எவ்வளவு கொண்டாடத் தகுந்ததோ அவ்வளவு கொண்டாடு தற்குரிய நம் வாக்கு எம்பெருமான் விஷயத்தில் ப்ரஸரிக்குமே யல்லது அல்ப ப்ரபுக்களின் விஷயத்தில் சிறிதும் ப்ரஸரிக்க மாட்டாது: அருமருந்தன்ன வாக்கைக் கொண்டு அன்னவர்களிடத்தில் ஒரு த்ருணமும் யாசிக்கமாட்டோம் என்றாராயிற்று. விஷய கௌரவத்தைப் பற்றத் தம்வாக்கைத் தாமே புகழ்தல் ஏற்கும்.

[illegible]. कृपीटभवः—अग्निः. (க்ருபீடமென்று ஜலத்திற்குப் பெயர்.) *कृपीटयोनिर्ज्वलनः* इत्यमरः *कृशानुः* इति [illegible] "प्रतिभटा ... [illegible]; *प्रतिपक्षप्रतिद्वन्द्विप्रत्यनीकविरोधिनः* इति [illegible]" इति [illegible] ‖ [मल्लिका] * [illegible] ‖ [illegible] * इत्यमरः. [illegible] மாதலால் तृणम्, [illegible] (௩)

4. दुरीश्वरद्वारबहिर्वितर्दिका
दुरासिकायै रचितोऽयमञ्जलिः ।
यदञ्जनाभं निरपायमस्ति मे
धनञ्जयस्यन्दनभूषणं धनम् ‖

4. துரீஶ்வரத்வார பஹிர்விதர்திகா துராஸிகாயை ரசிதோயமஞ்ஜலி:—யதஞ்ஜநாபம் நிரபாய மஸ்தி மே தநஞ்ஜய ஸ்யந்தந பூஷணம் தநம்.

(அஹங்காரமே வடிவெடுத்த) கெட்ட ப்ரபுக்களினுடைய வாசல் திண்ணையில் துவண்டிருக்குமிருப்புக்கு இதோ ஒரு கும்பிடு கொடுக்கப்பட்டது. (அப்படிப்பட்ட நிலைமை நமக்கு வேண்டாமென்றபடி.) ஏனெனில், அர்ஜுனனுடைய தேருக்கு அலங்காரமாய் மைபோன்ற நிறமுடையதாய் அழிவற்றதான (கண்ணபிரானென்கிற) செல்வம் எனக்கு உள்ளதன்றோ.

அஹங்காரிகளான அரசர்களைக் காணவேண்டிச் செல்லுமவர்கள் வாசல் திண்ணையிலே யிருந்துகொண்டு 'மஹாப்ரபுவை இப்போது ஸேவிக்க நேருமோ?' என்று கேட்பதும் அங்குள்ள [illegible]ங்கள் * [illegible] * என்றாற்போலே திரஸ்கரிக்கவுமாய்ப் படும் பரிபவங்கள் நமக்குக் கனவிலும் நேரவேண்டா என்கிறார். * [illegible] * என்றது அதிலுள்ள ஜுகுப்ஸையைக் காட்டினபடி. இங்ஙனம் சொல்லுதல் கவிமரபு. "[illegible] निरवद्याय" என்றார் ஆளவந்தாரும்.

ப்ரபுக்களை ஸேவியாவிடில் சரீர போஷணம் முதலியவை எங்ஙனே நடைபெறுமென்ன; * योगक्षेमं वहाम्यहम् * என்று தேர்த்தட்டிலே நின்று பிரதிஜ்ஞை பண்ணின பெருமானே நமக்கு அழியாச் செல்வமாதலால் அப்படிப்பட்ட பெருமானாலே நித்ய ஸ்ரீமான்களான நாம் பிறர்மனை திரிதந்துண்ணவேண்டிய கட்டப்பாடு உடையோமல்லோம் என்றாராயிற்று. यत् என்றது यस्मात्कारणात् என்று அர்த்தமுள்ள அவ்யயம்.

अञ्जनाभं, निरपायं என்ற இரண்டு விசேஷணங்களும் [illegible]. வெளுத்த ரூபமாயும் அழிந்து போவதாயுமிறே உலகத்தில் தனமுள்ளது; இங்ஙனன்று காணும் தெய்வத்தேரினில் சீதை செப்பிய எங்கள் தனம் என்கிறார். निरपाय மென்றவிடத்து * [illegible] * என்ற அப்பய தீக்ஷிதருடைய ச்லோகம் நினைக்கத் தகும். "योगक्षेमं वहाम्यहम्" என்ற பகவத் ப்ரதிஜ்ஞையையே நம்பியிருக்கிறோமென்று காட்டுதற்காகவே 'धनञ्जयस्यन्दनभूषणम्' எனப்பட்டது. .... (௪)

5. शरीरपतनावधि प्रभुनिषेवणापादनात्
अबिन्धनधनञ्जयप्रशमदं धनं दन्धनम् ।
धनञ्जयविवर्धनं धनमुदूढगोवर्धनं
सुसाधनमबाधनं सुमनसां समाराधनम् ‖

5. ஶரீரபதநாவதி ப்ரபு நிஷேவணம் பாதநாத் அபிந்தந தநஞ்ஜய ப்ரஶமதம் தநம் தந்தநம்—தநஞ்ஜய விவர்த்தநம் தநமுதூடகோவர்த்தநம் ஸுஸாதநமபாதநம் ஸுமநஸாம் ஸமாராதநம் ||

இந்தவுடல் விழுமளவும் அரசர்களை அநுவர்த்திப்பதாகிற ஆபத்திற்குக் காரணமாய்க்கொண்டு ஜாடராக்நிக்கு சாந்தியைத் தருகின்ற பொருள் பாழாகுக. அது நமக்கு வேண்டா. அர்ஜுநனை அபிவ்ருத்தி செய்ததும், கோவர்த்தன மலையைக் கொற்றக் குடையாகத் தாங்கிநின்றதும், தேவதைகளுக்குப் பரமத்ருப்தியை அளிக்க வல்லதும், எதையும் நாம் அடைவதற்குச் சிறந்த ஸாதநமானதும், தன்னை நம்பினோர்க்கு ஒருவகையான தீங்கையும் தர மாட்டாததுமான செல்வமன்றோ செல்வம். அதாவது *திருவுக்குந் திருவாகிய செல்வம். அதுவிறே நமக்குள்ளது.

க்ஷுத்ரப்ரபுக்களைப் பணிந்து பொருளீட்டுமவர் தங்கள் ஆயுள் உள்ளளவும் அவர்களைப் பணிந்தே தீரவேண்டும். பொருளீட்டுவதற்கு முன்பு அவர்களைப் பணிந்தேயாக வேண்டுமென்பது நிர்விவாதம். அபாரமான பொருளை ஆர்ஜித்துவிட்டு விலகிவிடலாமே யென்னில்; அதுவுமாகாது; ஆர்ஜித்த பொருளுக்கு அபாயம் விளையாதபடி அடிக்கடி அவர்களை உபஸத்தி செய்தாக வேண்டும். ஆகவிப்படி யாவஜ்ஜீவம் ஸ்வரூபநாசத்தை ஸஹித்துக்கொண்டு பொருள் படைப்பது இந்தப் பாழும் வயிற்றுக்காகவே யாதலால் அப்படிப் பட்ட பொருள் நமக்குத் தேவையில்லை. சரீரயாத்திரை ஆத்மயாத்ரை என இரண்டையும் நிர்வஹிக்கவல்ல பரம்பொருள் நமக்குக் கைப்பட்டே யிருக்கின்றது என்றார்.

அபிந்தநதநஞ்ஜய:= ஜாடராக்நியைச் சொல்லுகிறது. ஶவ: ஓதநம்யவஸ:| இங்கு ஶவ: என்றது அந்நத்திற்கும் உபலக்ஷணம். சோறுந் தண்ணீரும் எதிர்பார்க்கிற அக்நி என்றபடி. தநஞ்ஜய ஶப்தம் அக்நிக்கும் அர்ஜுநனுக்கும் பெயர். இங்கு அக்நியையும் மூன்றாம் பாதத்தில் அர்ஜுநனையும் சொல்லுகிறது. ஓதநம் என்பது அஸாரமென்றபடி. யிக் என்கிற ஸ்தானத்தில் ஓதந மென்கிறது என்பாருமுளர். இங்கு த்விதீயபாதத்தில் அக்ஷராநுப்ராஸத்தில் தநஶப்தம் நான்கு தடவை வந்திருக்கிறது;

மேல் உத்தரார்த்தத்தில் இந்தப்பதமே ஏழுதடவை வந்திருக்கிறது; இதனால் எற்றைக்கும் ஏழேழ் பிறவிக்கும் துணையாக நிற்கும் தநம் அதுவே யென்று ஸூசிப்பித்தபடி. இந்த ச்லோகத்தில் பல்வகையான அர்த்த விசேஷங்கள் தொனிக்கும். அறிவுடையார் ஆழ்ந்து அறிக.

[தநஞ்ஜயவிவர்த்தநம்] "தநஞ்ஜய ப்ரஶமதம் தநம்" என்று கீழ்ச் சொன்னபடியே தநஞ்ஜய ஶாந்திப்ரதமான தநம் போலன்றியே இது தநஞ்ஜய வ்ருத்திகர மென்கிறார். [உதூடகோவர்த்தநம்] எடுத்து வஹிக்கப்பட்ட கோவர்த்தன மலையை யுடையது. திருவாய்ப்பாடியில் கண்ணபிரானுடைய அதிமாநுஷ சீலவ்ருத்த வேஷங்களைக் கண்டு ஆயர்களனைவரும் 'இவனே நம் குலக்கொழுந்து; இவனது கட்டளைப்படியே நாம் நடக்கவேண்டும்' என்று அறுதியிட்டிருந்தனர்: அங்ஙனமிருக்கையில் சரத்காலம் வந்தது. அப்போது இடையர்கள் வருஷந்தோறும் நடத்துவது போல் வழக்கப்படி இந்திரனுக்குப் பூசை செய்யப் பற்பல வண்டிகளில் சோறும் தயிரும் நெய்யும் காய்கறிகளும் மற்றுமுள்ள பூஜாத்ரவ்யங்களுமாகிய இவைகளைச் சேகரிப்பதைக்கண்டு க்ருஷ்ணன் 'ஓ பெரியோர்களே! நாமும் நம்முடைய பசுக்களும் எதனால் ஜீவிக்கிறோமோ அதற்கே பூஜை செய்வது தகுதி; இக் கோவர்த்தநகிரியே பசுக்களுக்குப் புல்லுந் தண்ணீருங் கொடுத்துக் காப்பாற்றுகின்றது; இந்திரனால் நமக்கு என்ன பயனுண்டு, ஒன்றுமில்லை. ஆகையால் நீங்கள் இப்பூசனை யனைத்தையும் இம் மலைக்கே இடுங்கள்' என்ன, இடையர்கள் இதைக்கேட்டு அங்ஙனமே செய்ய, கண்ணபிரான் தானே ஒரு தேவதாரூபங் கொண்டு அவற்றை முற்றும் அமுது செய்தருள, அவ்விந்திரன் கோபத்தோடு புஷ்கலாவர்த்தம் முதலிய பல மேகங்களை ஏவி, கண்ணன் விரும்பி மேய்க்கிற கன்றுகளுக்கும் பசுக்களுக்கும் கண்ணனுக்கு இஷ்டரான இடையர்க்கும் இடைச்சியர்க்கும் தீங்கு தரும்படி கல்மழையை ஏழுநாள் இடைவிடாது பெய்வித்த பொழுது கண்ணன் கோவர்த்தன மலையை யெடுத்துக் குடையாகப் பிடித்து மழையைத் தடுத்து எல்லாவுயிர்களையுங் காத்தருளினன் என்ற வரலாறு இங்கு உணர்க.

உதரபோஷணாயதநமென்ற விதில் மற்றொரு பொருளும் தொனிக்கும்; அதாவது, நாநாயதநமான சரீரத்திற்கு வாக்கும் அர்த்தமாதலால் வாக்கின் வ்ருத்தியையும் நிர்வஹிப்பது இந்த யதநமென்கை. வயிற்றை வளர்க்கிற யதநம் அது; வாக்கை வளர்க்கிற யதநம் இது என்று ரஸோக்தி. [ஸாதநாயதநம்] ஐஹிகங்களான க்ஷுத்ர பதார்த்தங்களை மாத்திரம் வாங்குவதற்கே அது ஸாதனம்; ஆமுஷ்மிகங்களான சிறந்த ச்ரேயஸ்ஸுக்களுக்கும் இது ஸாதனம் என்றவாறு. ஸோபநாநி ஸாதநாநி யஸ்ய தத் என்று பஹுவ்ரீஹியாய் பக்திப்ரபத்திகள் முதலிய சிறந்த ஸாதனங்களை யுடையது என்றும் விவக்ஷிதம். அந்த யதநத்தின் ஸாதனங்கள் [ஆர்ஜநோபாயங்கள்] ஹேயமென்று காட்டினபடி. [சுபாயதநம்] கொள்ளக் கொள்ளக் குறையும் அது; * கொள்ளமாளாவின்பவெள்ளம் இது; ஜ்ஞாதி தஸ்கராதிகளால் கொள்ளை கொள்ளப்படுகையாகிற அபாயங்களும் இதற்கில்லை. * சுபாயாது விஹாராஹம் சுபவேதிவஸம்வசம் | சுதஸ்கரகரக்ராஹ்யம் ப்ரமேயம் யதநம் ஹி ந: || [ஸுகநஸாம்ஸாராயதநம்] அறிவுடையார்க்கும் அமரர்க்கும் பேரின்பம் பயக்கு மென்றபடி. இப்படிப்பட்ட சீரிய பொருளாக ஸ்வாமி விவக்ஷிக்கும் யதநம் இன்னதென்பது விளங்க விசேஷ்ய நிர்தேசமில்லா விடினும் விசேஷணப் பொருத்தங்களாலே எம்பெருமானாகிற பரம் பொருளே அது என்பது வெளிப்படை .... ரு

ஸ்ரீ ராமாநுஜ ஸித்தாந்தம்

[பத்ராதிபர்]

233-வது பக்கத்தின் தொடர்ச்சி

கீழ்வாஸுதேவாதி வ்யூஹங்களைப் பற்றியும், அந்த வ்யூஹங்களிலிருந்து உத்பன்னர்களான கேசவாதி பன்னிருதிருநாமங்களைப் பற்றியும் தெரிவித்துக்கொண்டேன்; இங்கு விபவாவதாரங்களைப் பற்றிச்சிறிது விண்ணப்பித்துக் கொள்கிறேன்.

விபவமென்பது அஜாயமாநோபஹுதா விஜாயதே என்கிறபடி பிறப்பிலியான பரமபுருஷன் ஆச்ரிதாநுக்ரஹார்த்தம் தன்

னுடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை அநேகப்ரகாரமாக்கிக் கொண்டவதரித்தல் என்று அர்த்தமாகலாம். அவ்விபவமாவது இத்தனை யென்று கணக்கிட்டுச் சொல்ல வொண்ணாதபடி அஸங்க்யாதமாய் கௌணமென்றும் முக்யமென்றும் இரண்டுவகைப்பட்டிருக்கும். இதில் கௌணமென்பது அவ்வளவு ச்ரேஷ்டமானதன்று. முக்யமென்பது ச்ரேஷ்டமானது. ஸர்வேச்வரன் லோக ரக்ஷணார்த்தமாக ஒருசேதனனை ஆவேசித்துச் சில கார்யங்களை ஸ்வேச்சையாலே செய்யுமதை கௌணமென்று சொல்லுவார்கள். அதுவும் ஸ்வரூப ஆவேசமென்றும் சக்த்யாவேசமென்றும் இரண்டுபடிப்பட்டிருக்கும். ஸ்வரூப ஆவேசமாவது தன்னுடைய சுபாச்ரயமான அஸாதாரண விக்ரஹத்தோடே ஆவேசிக்கை. பரசுராமாவதாரத்தை ஸ்வரூப ஆவேச அவதாரமென்பர்கள். சக்த்யாவேசமாவது உசிதகாலங்களில் சில சேதனர்களிடத்தில் தனது சக்திமாத்ரத்தாலே ஆவேசித்து அக்கார்யம் முடிந்த பிறகு கடக்கநிற்கை.

இதுதான் ஸ்ருஷ்டிகாலத்தில் ப்ரஹ்மாவுக்குள் ஆவேசித்து ஸ்ருஷ்டித்து அக்கார்யம் முடிந்தபிறகு அவனைவிட்டகன்று நிற்றல். இதுபோலே ருத்ரனை ஆவேசித்து ஸம்ஹரித்தல். மற்றும் அக்நிமுதலான தேவர்களை ஆவேசித்து அவ்வோ காரியங்களைச் செய்தல். ஸ்ருஷ்டிக்குக் கடவனான ப்ரஹ்மாவும், ஸம்ஹாரத்தைப் பண்ணுகின்ற சங்கரனும், வேதங்களை விபாகித்து, பஞ்சமவேதமாகிய மஹாபாரதத்தைப் பண்ணிய வ்யாஸமஹருஷியும், வென்றிமா மழுவேந்தி மண்மிசை மன்னரை மூவெழுகால் கொன்று அவ்வரசர்களின் ரக்தங்களால் பித்ருதர்ப்பணத்தைப் பண்ணிய பரசுராமனும், அகார்ய சிந்தாஸமகாலமேவ ப்ராதுர்ப்பவம் ச்சாபத(ய)ர: புரஸ்தாத் அகார்த்யத்தை அகத்தில் நினைக்க ஆரம்பிக்குமப்பொழுதே அவர்கள் முன்னே வில்லும் கையுமாய் ஆவிர்ப்பவித்து ரக்ஷித்துப்போந்த கார்த்தவீர்யார் ஜுநாதிகளும் பகவானுடைய ஆவேசாவதாரமா யிருந்தாலும் அஹங்கார விசிஷ்ட ஆத்மாக்களை கார்யார்த்தமாக ஆவேசித்து அக்கார்யம் முடிந்தபின் தான் கடக்க நிற்கையால் அவ்வவதாரங்கள் முமுக்ஷுக்களுக்கு உபாஸிக்கத் தகுந்தவைகளாக ஆகமாட்டா.

முக்யாவதாரமாவது சுபாச்ரயமான தன்னுடைய அப்ராக்ருத திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை அதற்கேற்பட்ட ஸ்வபாவவிசே

ஷங்களொன்றையும் விடாமல் ஆதியஞ்சோதி யுருவையங்கு வைத்திங்குப் பிறந்து என்கிறபடியே தேவதிர்யங்மநுஷ்யஸ்தாவர ஸஜாதீயமாக்கி ஸகலமநுஜநயந விஷயமாக்குகை. அவ்வவதாரங்களாவன மத்ஸ்ய கூர்மாத்யவதாரங்கள்.

இவைகளில் மத்ஸ்யாவதாரமாவது சென்ற கல்பத்தின் கடைசியில் சதுர்முக ப்ரஹ்மா நித்ரைசெய்யும் காலத்தில் மூன்று லோகங்களும் ப்ரளய ஜலதியில் முழுகாநிற்க நித்ரைபண்ணிக் கொண்டிருக்கும் ப்ரஹ்மாவின் முகங்களில் நின்று வேதங்கள் ஆவிர்ப்பவித்தன. அப்போது ஸமீபத்தில் வர்த்தியாநின்ற ஹயக்ரீவன் என்று பெயரையுடைய அஸுரனொருவன் அவ்வேதங்களை அபஹரித்துக்கொண்டு அப்ரளயார்ணவத்தில் முழுகி மறைந்து விட்டான். அத்தையறிந்த பரமகாருணிகனான பரமபுருஷன் அந்நீருக்குச் சளைக்காத மீனுருக்கொண்டு அம்மஹார்ணவத்தில் ப்ரவேஶித்து ஹயக்ரீவனென்கிற அவ்வஸுரனைக்கொன்று அவ்வேதங்களைக்கொணர்ந்து ப்ரஹ்மாவிற்குக் கொடுத்தான். இதுவே ஸர்வேஶ்வரனுடைய விபவாவதாரங்களில் முந்தினதாயிருக்கும்— இவ்விடத்தில் மதஸ்யாவதாரத்தைப் பற்றி ஸ்ரீ பாகவதத்தில் ஸ்ரீ ஶுகர் பரிக்ஷித்மஹாராஜாவிற்குச் சொன்ன ப்ரகாரத்தைச் சிறிது எழுதி அநுபவிக்க ப்ராப்தமாகிறது.

அதாவது நடந்த கல்பத்தில் ஸத்யவ்ரதன் என்கிற ராஜருஷி ஒருவன் இருந்தான். அவன் ஒருகால் க்ருதமாலா என்கிற நதியில் ஜலதர்ப்பணம் பண்ணாநிற்க, அவரது அஞ்சலி தீர்த்தத்தோடே மீன் ஒன்று கையில் வந்தது. ஜலத்தோடே கையில் வந்த அம்மீனை அம்மன்னன் அத்தீர்த்தத்தோடே நதியில் விட்டுவிட்டான். அவ்வாறு நதியில் விடப்பட்ட அம்மீனானது, பரம காருணிகனான அம்மன்னனை நோக்கி, ஓ தீனவத்ஸல! நான் இந்த நதியில் என்னுடைய ஜ்ஞாதிகளான மத்ஸ்யங்களின் உபத்ரவம் ஸஹிக்க முடியாமல் உன் கையில் அடைக்கலம் புகுந்தேன். நீ மறுபடியும் அந்த நதியிலேயே என்னை விட்டு விட்டாய். அடைக்கலம் புகுந்தவர்களைக் கைவிடலாகுமோ? என்று மிகவும் இரக்கமாய் வேண்டிக் கொண்டது. தன்னை அநுக்ரஹிப்பதற்காக பரமப்ரீதியுடன் பரமபதத்திலிருந்து பரமபுருடன் மீனுருவாய் வந்ததை யறியாத அம்மன்னன், ஆர்த்தியுடன் சொன்ன அம்மீனின் வார்த்தையைக் கேட்டு மிகவும்ப்ர

கித் தன்னுடைய தீர்த்த பாத்திரததின் ஜலத்தில் அம்மீனை ஆதரவுடன் எடுத்துவிட்டு தன் ஆஶ்ரமத்திற்குக் கொண்டு வந்தான். அன்றிரவே அம்மீன் அப்பாத்ரம் போதாதபடி அதிகமாக வ்ருத்தியடைந்து அவ்வரசனை நோக்கி அய்யா அரசனே! இத்தீர்த்த பாத்ரம் நானிருப்பதற்குப் போதாது. மிகவும் கஷ்டப் படுகிறேன். எவ்விடத்தில் நான் சுகமாக ஸஞ்சரிக்க முடியுமோ? அவ்விடத்தில் என்னை கொண்டுபோய் விடவேண்டும் என்று வேண்டிக்கொண்டது. அப்போதே அம்மன்னன், அம்மீனை எடுத்துக்கொண்டு போய், அகன்றதொரு தடாகத்தில் விட்டான். ஜலத்தில் விட்டவுடன் அத்தடாகத்தளவு வ்ருத்தியடைந்து எனக்கு சுகமாக வசிக்க இத்தடாகமும் போதாது ஆகையால் பெரியதோர் ஜலாஶயத்தில் என்னைக் கொண்டு விட்டு விட வேண்டுமென்று மிகவும் வேண்டிக்கொண்டது. உடனே அத் தடாகத்தளவு அகன்றிருக்கும் அம்மீனை எடுத்துக்கொண்டுபோய் ஸமுத்ரத்தில் விட்டான். அப்போது மீன் அவ்வரசனை நோக்கி ஓ மன்னனே! சிறிய மீன் பெரிய மீனுக்கு ஆஹாரமென்பதை யறியாயோ? இச்சமுத்திரத்திலிரா நின்ற பெரிய மீன்கள் என்னைத் தின்று விடுங்களே. இதில் என்னை விடுவது உசிதமா? என்று சொல்லிற்று.

இவ்வாறு சொல்லாநின்ற அம்மீனைப் பார்த்து ஸத்யவ்ரதன் உன்னைப்போன்ற பெரிய மத்ஸ்யத்தை நான் எங்கும் கண்டதில்லை இவ்வளவு பெரிய உன்னைத் தின்னும் படியான மத்ஸயம் எங்கேயும் கிடையாது. ஒரு தினத்தில் நூறு யோஜனை தூரம் வளர்ந்த நீ யார்? ப்ரஹ்ம ஶப்தவாச்யனான ஸ்ரீமந் நாராயணனே நீயாக வேண்டுமென்றும், நீ உலகைக் கடாக்ஷித்து வாழ்விக்க இம்மீனுருக் கொண்டிருக்கிறாய் என்றும் பலவாறு ஸ்தோத்திரம் பண்ணினான். அப்போது மீனுருக்கொண்ட பகவான் ஓ ஸத்யவரத இன்றைக்கு ஏழாவது நாள் யுகமுடிவு. அப்போது ப்ரளய முண்டாகப் போகிறது. அச் சமயம் ப்ரளய சமுத்ரத்தில் ஓர் ஓடம் தோன்றும். அதில் நீ ஸமஸ்தமான ஓஷதிகளோடும் ஸப்தருஷிகளோடும் ஸமஸ்தமான வித்துக்களோடும் கூட ஏறி யாதொரு வருத்தமுமின்றி ஏகார்ணவத்தில் ஸஞ்சரிக்கப்போகிறாய். அவ்வோடமானது பெருங்காற்றால் அங்குமிங்கும் அலைக்கப்பட, அப்போது ஸமீபத்திலிராநின்ற பெரிய ஸர்ப்பமாகிற வாஸுகியினால் அந்த ஓடத்தை என்னுடையகொம்பில் கட்டிவிடு. நான் ப்ரஹ்மாவின் இரவு முடி

யும் வரை அப்ரளயத்தில் ஸஞ்சரிப்பேன். நான் பரப்ரஹ்ம ஶப்த வாச்யன். ஸ்வரூபத்தாலும் குணத்தாலும் நிரதிஶயமான பெருமையை யுடையவன். உன்னுடைய அழகான ப்ரஶ்நங்களால் இவ்வர்த்தத்தை உனக்கு அறிவித்தேன். நீ இதை யறிவாய் என்று சொல்லி பகவான் அந்தர்த்தாநமாய் விட்டார்.

அப்பால் ஸத்யவ்ரதன் தர்ப்பங்களை கிழக்கு நுனியாயிருக்கும்படி பரப்பி அதன்மேல் வடகிழக்குத் திசையை நோக்கி உட்கார்ந்துகொண்டு மதஸ்ய ரூபதாரியான பகவானுடைய பாதாரவிந்தத்தைப் பரிவுடன் த்யானம் செய்துகொண்டு பகவானால் சொல்லப்பட்ட அக்காலத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். அந்த ஏழாவது தினத்தில் மேகங்கள் ஊழிமுதல்வனுருவம்போல் கருத்து ஆகாஶத்திற் சிறிது மவகாஶமின்றிப் பரந்து மின்னலோடும் இடியோடும் கூடி அதிபயங்கரமாக இடைவிடாது வர்ஷிக்க, எங்கும் ஜலமயமாய் ஸமுத்ரமும் வேலையைக் கடந்து உலகம் முழுதும் வ்யாபித்து விட்டது. அப்போது பகவானை த்யாநித்துக் கொண்டிருந்த ஸத்யவ்ரதன் முன்னே ஓர் ஓடம் தென்பட்டது. உடனே ஸத்யவ்ரதன் அவ்வோடத்தில் ஸமஸ்தமான வித்துக்களோடும் ஸப்தருஷிகளோடும் ஓஷதிகளோடும் ஏறிக்கொண்டான். அதைப்பார்த்த ருஷிகள் ஸத்யவ்ரதனைப்புகழ்ந்து ஓ அரச ஶ்ரேஷ்டனே! தன்னைத்துதிப்பார் க்லேஶத்தைப் போக்குமவனான கேஶவனை த்யாநம் செய்வாயாக. அவன் இப்போது ஏற்பட்டிருக்கும் ஸங்கடத்தில் நின்றும் நம்மைக் காப்பாற்றுவான் என்று சொல்ல, ஸத்யவ்ரதனும் அவ்வாறே த்யாநிக்கப் பரமகாருணிகனான ஸர்வேஶ்வரன் அனேக யோஜனை தூரமுடைய ஸ்வர்ண மயமான திருமேனியையும் ஒற்றைக் கொம்பையுமுடைய ஓர் மீனுருவாய் அப்ரளயார்ணவத்திலாவிர்ப்பவித்தான். ஸமீபத்தில் நீண்டதோர் ஸர்ப்பமும் காணப்பட்டது. உடனே ஸத்யவ்ரதன் அவ்வோடத்தை மீனுருவாகிய பகவானுடைய கொம்பில் அந்தப்பெரிய ஸர்ப்பத்தைக் கயிராக் கொண்டு கட்டிவிட்டுப் பரமானந்தபரிதனாய் பகவானைப் பலவாறு ஸ்தோத்ரம் பண்ணினார். அவ்வாறு ஸ்தோத்ரம் பண்ணா நின்ற ஸத்ய வ்ரதனைக்கடாக்ஷித்து மத்ஸய பகவான் அப்ரளயார்ணவத்தில் ஸஞ்சரியாநின்று கொண்டு ப்ரக்ருதியைக் காட்டிலும் விலக்ஷணமான ஆத்மதத்வத்தையும் அவ்வாத்மா

பகவானையடைவதற்கு ஸாதனமான பக்தியோகத்தையும் ப்ரதிபாதியா நின்ற மத்ஸ்ய புராணத்தை யருளிச்செய்தான். ஸத்யவ்ரதன் ஸப்தருஷிகளோடு கூட ஓடத்திலிருந்து கொண்டே மத்ஸ்ய பகவானால் சொல்லப்பட்ட அப்புராணத்தைக் கேட்டுப் பரமானந்த மடைந்தான்.

வேதங்களை அபஹரித்துச்சென்ற ஹயக்ரீவனைக்கொன்று அவ்வேதங்களை மீட்டு ப்ரளயம் போனவுடன் படுக்கையை விட்டு எழுந்திருந்த ப்ரஹ்மாவிற்குக் கொடுத்தான்.

இவ்வாறு ஜ்ஞாந விஜ்ஞாந ஸம்பன்னனாய் மீனுருவாகிய பகவானுடைய அநுக்ரஹத்தைப்பெற்ற அந்த ஸத்யவரதனே இந்தக் கல்பத்தில் வைவஸ்வத மநுவாயிருக்கிறான். இந்த ராஜருஷியான ஸத்யவ்ரதனுக்கும் மாயா மத்ஸ்ய ரூபியான பகவானுக்குமிடையே நடந்த இந்த வ்ருத்தாந்தத்தைச் சிந்திப்பார் இவ்வுலகில் அவர்கள் நினைத்த ஸமஸ்தமான ஐஶ்வர்யங்களையு மடைந்து ஶரீரவியோகாநந்தரம் "நசபுநராவர்த்ததே" என்கிற பரமபதத்தையடைந்து பகவானுக்குப் பல்லாண்டு பாடிக்கொண்டு பரமானந்த மடைவர்கள்.

ஸ்ரீ. உ. வே. ஜகத்குரு அநந்தாசார்ய ஸ்வாமி விஷயமான செய்யுட்கள்

T. K. இராமானுஜன்
செந்தமிழ் உதவி பத்திராசிரியன்

கோச்சகக் கலிப்பா

1. ஆரியமும் செந்தமிழும் ஆந்திரமும் முதலாய
சீரியபன் மொழிகளிலும் தேயமெலாம் நனிபுகழும்
மாரியென வுரைவழங்கும் வள்ளல் அநந்தாரியனார்
ஏரியல்செந் தாமரைத்தாள் எப்போதும் பணிகுவமே.

2. மன்னு புகழ்மும்மை நம்பி வழித்தோன்றிக்
கன்னி முதலிமய மட்டும் கடல்வண்ணன்
றன்னடியார் வாழச் சமயப் பகைதடிந்து
மன்னுகதிர் ஞாலங் கடந்து மறைந்ததுவே.

3\. தென்னாட்டுப் புலவர்திறம் தேயமெல்லாம் கொண்டாட
இந்நாட்டுப் பரசமய இகலழித்துத் திறைகொண்டார்
எந்நாட்டும் அதுபுரிய எண்ணி அநந்தாரியனார்
பொன்னாட்டுள் இஞ்ஞான்று புக்கனரோ புகல்வீரே.

4\. உலககுரு என்றே உரைக்குமுறைக் கேற்ப
நிலமுழுதுந் தஞ்சீர் நிறுவினார் வானத்
தலமும் அடியிணைக்கீழ்த் தங்கப் புரந்து
நிலவுறச் செய்தற்கு நினைந்து பிரிந்தாரோ.

5\. அண்ணல் மிகு காதி அநந்தாரியனார் தாம்
கண்ணன் கழல்கட்கு அனவரத கைங்கரியம்
பண்ணி மகிழ்தற்கிப் படிதகா தென்றெண்ணி
விண்ணுலகில் இன்னு விழைந்து புகுந்தனரோ.

6\. ஆழ்வார்கள் செய்கலையும் ஆன்ற பழமறையும்
ஏழ்பாரும் உய்ய இசைக்கும் அநந்தாரியனார்
வாழ்வான வைகுந்த வானாடு புக்கனரேல்
தாழ்வாரை ஆளும் தகையார் இனியாரே?

7\. வேதம் முதலான விழுநூல்கள் பற்பலவும்
கோதகல ஆய்ந்து குணம்பலவும் தந்துபதித்
தர்தரவோ டெங்கட் கருளும் அநந்தாரியர்போல்
ஏதமறப் பன்னூல் தருவார் இனியாரே.

8\. நித்தியமும் நைமித்திகமும் நெறிதவறாப்
பத்திமையோர் செய்யப் பரமனார் வீற்றிருக்கும்
உத்தமமாம் கோயில்பல ஊர்தோ றெடுப்பித்தற்கு
அத்தன் அநந்தாரியன்போல் வல்லார்கள் ஆரினியே.

9\. சென்றவிட மெல்லாம் திருமால் பரத்துவமே
நன்று விரித்துவரும் நாவீறுடையபிரான்
இன்று திருநாடு புகுந்தாலும் எழுகதிர்போல்
துன்றும் ஒளியோ டுலகுதொழத் தோன்றுவரே.

ஸ்ரீ காஞ்சீ பிரதிவாதி பயங்கரம் ஜகத்குரு அனந்தாசார்ய ஸ்வாமிகளின் பிரிவு

[C. P. ராஜகோபாலன்]

"ஊழி பெயரினும் தாம் பெயரார் சான்றாண்மைக்
காழி யெனப்படுவார்"

என்பது மூதுரை.

ஊழி பெயரினும் தம் புகழ் குன்றாது வைகுந்தவானாடளவும் செல்லும் கீர்த்தியாய், மண்மிசைப் பிறந்த பயன் எய்தி, விண்ணுளார் செல்வம் வீறெய்த நம் ஜகத்குரு சுவாமிகள், சென்ற ஆடித் திங்களில் சாப்ரா என்னும் நகரில் வியோகமடைந்தார் என்பதை கேட்டுப் பரிதபிக்காத சனாதனிகள் எவர். சென்ற நூற்றாண்டில் அன்னார் நம் இந்து மதத்திற்கும் ஸ்ரீ பகவத் ராமானுஜஸித்தாந்தத்திற்கும் சிறப்பாகச் செய்து வந்த அரியதொண்டு எம்போல்வரால் அளவிடற்பாலதோ. இருள் தருமாஞாலத்தில் கலிமிக்க காலத்தில் ஆழியானருளால், மாயாவாதிகள் செறுக்கடங்கும்படிக்கும், எம்பெருமானார் தரிசனமே தழைத்தோங்கவும் தம்முடைய சரீரம் பொருள் ஆவி மூன்றையும் தனக்கென வாழா பிறர்க்குறியனவாக்கித் தம்வாழ்நாளைக் கழித்தார் என்று கூறுவது மிகையாது. மரவுரியுடுத்து மலைவன நெற்கொரித்து முதிர்வன சருகு வாயில் வந்தால் வன்பசி தவிர்த்து அனல் வெயில் மழையால் வருந்தி மூலவனலை சிரமளவு எழிப்பியும் நீரினிடைமூழ்கியும் தேகம் நமதல்லவென்று சிற்சுக வபேக்ஷையில் நிற்கும் அன்பரினும் துளக்கமில் நல்தவ முனிவர் கரைகண்டோர் யாவரினும் சீரிய பெருமை நம் ஸ்வாமியினுடையதாகும். திருமாலடியாரல்லாதவர் வீடில்லாதவரே என்று தெளிந்து அப்பெருமானையே, சதா சிந்தித்தும், அச்சிந்தனையின் பயனாய் கேட்டார்களை பிணிக்குந்தகையவாய் கேளாரும் வேட்ப மொழிகள் நவின்று, தனக்குள் அமைத்த தேவபிரானையே புறத்திலும் (பல கோயில்களில்) அமைத்து திவ்ய தேசங்கடோறும் சஞ்சாரம் செய்து இரகஸ்ய கிரந்தகளின் ஸாரத்தை பல்லோர்க்கும் பயன்படும்படி இம்மையும் வீடும் பயக்கும்படி செய்யத் தெள்ளியார் திருநான்மறை வல்லவருள் பெரியோராவர்.

இவர் தம் குணங்களைப் பேசப்புகில் வாய் படைத்த பயன் பெறுவோம். அவை சொலப்புகில் வாயமுதம் பரக்கவேண்டும். சிறுமாமனிசர் என்பதற்கேற்ப மிகவும் துரிசமான திருமேனியோடு தூய வெள்ளை தரித்து, காண்பார்க்கு எளியாராய், தம்மை அடைந்தோர்க்கு அருள் பொழியுமுகத்தராய் புறந்தூய்மை நீரான் அமைவதுபோல் அகந்தூய்மையும் வாய்மையார். கண்டவர் மனம் வழங்கும்படி கவரும் சக்தி வாய்ந்தவர். அரும் பெரிய வேதாந்த விளக்கின் தத்வங்கள் லேசில் எவர் மனதிலும் பதியும்படி எடுத்துச் சொல்லும் பேராற்றலுள்ளவர். வள்ளலென்னும் பெயர் இவர் மாட்டு வாயானவாய், பேசும் பேச்சில்லாமல் ஈந்துவக்கும் இன்பம் பெற்றவர். அன்னாரது அறுபதாவது அப்த பூர்த்தி விழாவில் செய்த தானதருமங்களும் பின்னர்ச் செய்த பெரிய தானங்களும் இன்னும் எவர் உள்ளத்திலும் பதிந்து கிடக்கின்றன. சிந்தையாலும், சொல்லாலும், செய்கையினாலும், ஸ்ரீ பகவத் ராமாநுஜஸித்தாந்தத்தை வடநாட்டில் நிலைநாட்டிய பெருமை இவர் ஒருவருக்கே உரியது. தென்னாட்டில் இருப்பது இயல்பேயாகும். வடதேசத்தில் பல பாஷைகள் நிறைந்த இடத்தில் அப்பாஷைகளில் வல்லுநராகி சித்தாந்த ஸ்தாபனம்செய்து, பெரிய அரசர்களையும் ஜமீன்தார்களையும், மற்றும் பல்லோரையும் இச்சித்தாந்தத்தைத் தழுவும்படிசெய்யும் வன்மை எவ்வித ஆற்றலும் ஊக்கமும் வேண்டுமென்பதை அளித்தல் இவர் தம் பெருமையின் நற்கூறு அறிந்ததாகும். இவர் தாம் வேங்கடத் துறைவார்க்கு நமவென்பது போலல்லாமல் இந்தியாவின் தலைமை நகரமாகிய பம்பாயில் யாவரும் கண்டு வியக்கும்படியாய், விண்ணினின்று இழிந்ததோ! என்னலாம்படி மணிப்பெட்டகம்போன்ற அரவணைத்துயின்ற ஆழியானுக்கு ஆடகமாடம் அமைத்தது அப்பெருமான்பால் கொண்டுள்ள எல்லையில் பிரேமத்திற்கு ஓர் சாட்சியாகும். இதுவே இவரது ஞாபக சின்னமாக என்றும் விளங்கும் .ஸ்ரீ ராமாநுஜ சித்தாந்தம் பரவவேண்டுமென்னும் முழுநோக்கத்துடன் இத்தகைய நிலயம் ஒன்றை நிறுவியது, அர்ச்சாவதாரத்தில் பெருமையும், தேங்கின மடுக்கள் போலே என்றும் தாகித்தவர்க்கு பருகும் அமிர்தமாகும். இத்தூய வாழ்க்கையுடையார் பெருமை கூறப்புகின், அது "துறந்தார் பெருமை துணைக் கூறின் வையத்திறந்தாரை எண்ணிக் கொண்டற்று" என்பதுவேயாகும்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீ பாஷ்ய விஷய ப்ரம நிராஸ:

(முசர்ப்பாக்கம் அக்காரம் திருவேங்கடாசாரியர் எழுதியது)

ஸ்ரீராமாநுஜஸித்தாந்தவைஜயந்தீ திருவாடிப்பூர சஞ்சிகையில், பி. ஆர். ஆராவமுதய்யங்கார்ஸ்வாமி எழுதியதாக அடியில் கண்ட விஷயம் பிரசுரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் முதலிலும் முடிவிலும் இரண்டு பாடப்பிழைகள் ஸம்பதிதங்களாய் விட்டன என்று பிராமாணிக பண்டிதர்கள் கொண்டாடும்படியாக ஸ்ரீ அண்ணாஸ்வாமி தத்வப்ரதிஷ்டையில் நிரூபித்திருக்கிறார். அதாவது "க்ஷேத்ரமா ச ஷஷ்டீ ஸப்தமீ இதி ப்ரதிப்ரஸவ ஸங்ஹவாக" என்ற விடத்தில்-ஸங்ஹவாக. என்கிற பாடம் சரியானதில்லை. ஸமூஹவாக என்கிறபாடம்தான் சரியானது என்றும் ஸ்ரீபாஷ்யத்தின் பழைய தாளகோசங்களைக் கொண்டும் வித்வான்கள் முன்னிலையில் சொந்தமான உபபாதநங்களைக் கொண்டும் நிரூபித்துக் காட்டினதாகவும் அந்த வித்வான்களும் ஒத்துக்கொண்டதாகவும். நிகமாந்ததேசிகன் தத்வடீகையில் ஸமூஹவாக என்ற பாடத்தையே ஆதரித்திருப்பதாகவும்; ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் சரமஸூத்ர அவதாரிகையில் "யதிவ ரமேவாஷாயதும்"—"வாநராவ்ருத்தி ஸங்ஹவாஶங்கா இத்யுத்தாஹ. என்ற விடத்தில். ஸங்ஹாவநாஶங்கா என்றுமாறி தப்பாக வந்துவிட்டதாகவும் ஸங்ஹாவநையும் ஶங்கையும் பர்யாயமானதால் இது தப்புபாடம். ஸங்ஹவாஶங்கா என்றேயிருக்கவேணும், என்றும் காட்டினதாகவும் வெளிவந்தது.

இந்த விஷயத்தில் அனைவரும் பிரமிக்காமல் தெளிவு பெறுவதற்காக நிரூபணம் பண்ணவேண்டியதாக வந்தது. "ப்ரதிப்ரஸவஸங்ஹவாக" என்கிற விஷயத்தில் ஸ்ரீ ஶ்ருதப்ரகாஶிகையின் உபபாதனத்தை நன்றாக யோசித்தால். ஸங்ஹவாக என்றபாடமே ஶ்ருதப்ரகாஶிகாசார்யருக்கு அபிமதம் என்று தோற்றுகிறது.

" ப்ரதிப்ரஸவோऽபவாதாபவாத: ஸவிஶேஷோஜ்ஞாநதிஷ்ராதி ப்ரயோஜேஷு "ஜ்ஞாऽவிஷயஸ்ய கரணே" இதி ஸூத்ர விஹிதாயாம் ஷஷ்ட்யாம் ஸமாஸப்ரதிஷேயஸ்ய ஸாவகா

ஶக்யம், ஸவிசேஷா வ்யாவ்ருத்திரிதி ஹி தஸ்ய வாக்யஸ்யார்த்த யத்யபி ஜ்ஞாநவத் ப்ரத்யக்ஷ—ததாபி ஸவிசேஷ இதி ஷஷ் ந ப்ரத்யாமவிஹிதா; ஸவிசேஷா ஜாநீத இதி திஜ்ஞவ ஜாநுயாஹர்க்வாக; யாதொவிர்ஹத்தேஷு வ்யாவ்ருத்தி தத்ர ணாயர்க்வாத்து; ந ஹி தத்வர்ம் ப்ரத்யாமவிஹிதகேவ ஸிஜ்யு க்தா நாத்வ வ்யதிவ்யஸவவ்யாவ்ருத்திரிதி நிஷேயஸ்ய ஸா காஶக்யம்" இந்த உபபாதநப்பிரகாரத்தால் ஸம்ஹவாக என்கி பாடமே அங்கீகரித்ததாக ஏற்படுகிறது. எப்படியெனில் ஸஹ வாக என்றுபாடமானால். வ்யதிவ்யஸவம் இருப்பதால் என் அர்த்தமாகும். இந்தவாக்யம் ஸித்தாந்த கௌமுதி ஸமா விதிகள் படித்தவர்கள் எல்லாருக்கும் இருப்பதாக தெரிந்த விஷ யம். அவர்களுக்கு இருப்பதினால் என்று சொல்லவேண்டியதில்லை இருந்தாலும் பிரகிருதஸ்தலத்தில் அந்த வாக்யம் வ்யவதி குமா, வ்யவதிக்காதா, என்கிற ஸந்தேஹத்தைப் போக் வ்யக்தஸ்தலத்தில் ஸம்பவிக்கும் என்று உபபாதநம் பண்ணு வதுதான் ஸ்ருதப்ரகாஶிகா ஶைலீ. ஆகையால் சாஸ்திரத்தில் பிரதிப ஸவமிருந்தாலும் பிரகிருதத்தில் ஸம்பவிக்கிறபடியால் என் சொன்னால் தான் உபபாதநம் பண்ணிக்காண்பிப்பது வ்யாக்யா தாக்களுக்கு பணியாக விருக்கும். ஶ்ருதப்ரகாஶிகாசார்ய உபபாதநம் பண்ணிக்காண்பித்ததினால் 'ஸம்ஹவாக' என் பாடமே அந்த வ்யாக்யாதாவுக்கு திருவுள்ளமாகத் தெரிகிறது ஸஹவாக என்றால் ஶாஸ்திரத்தில் இருப்பதனால் என்றர்த் மாகும். அது வ்யாகரணஶாஸ்த்ரம் படித்தவர்களுக்குத் தெரி மாதலால் அது சொல்லவேண்டிய விஷயமாக விராது. சில விட தில் சாஸ்திரத்திலிருப்பதால் என்று சொன்னாலும் அது பி கிருதத்தில் ஸம்பவிக்கிறபடியால் என்று ஶேஷபூரண பண்ணியே தீரவேண்டி வரும். ஆகையால் வ்யதிவ்யஸ ஸம்ஹவாக. என்றபாடத்தில் ஶாஸ்திரத்தில் ஏற்பட்ட வ்யதிவ ஸவம் வ்யக்தத்தில் ஸம்பவிக்கிறபடியால் என்றர்த்தமாகிறப யால் ஶ்ருதப்ரகாஶிகாசார்யர் வ்யக்தத்தில் ஸம்பவத்தை உபபாதநம் பண்ணிக் காண்பித்தபடியால் அவருக்கு ஸம்ஹவாக என்ற பாடமே திருவுள்ளத்திலிருப்பதாகத் தோற்றுகிறது

அவர் ஸஹவாக என்றாவது ஸம்ஹவாக என்றாவது ப்ரதீகம் எடுக்காமலிருந்தாலும், உபபாதனப் பிரகாரத்தில் ஸம்ஹவாக என்ற பாடமே தத்ஸம்மத மென்னக்குறையில்லை, தாளகோஶங்கள் அனேகங்களில் அடியேன் ஸ்வாமி சன்னிதியில் காலக்ஷேபம் பண்ணினது முதல் பார்த்ததில் ஸம்ஹவாக என்ற பாடமே காண் கிறது. அச்சிட்ட கோசங்களிலும் அப்படியே காணப்படுகிறது. அதற்கு உபபாதநமும் பண்ணி அந்த பாடமே ஸாது என்று காண்பித்தாய் விட்டது. இனி ஏதாவது கோஶத்தில் ஸஹவாக என்ற பாடமிருந்தாலும் தஸ்ய வ்யக்தேவிஸம்ஹவாக என்று சேஷ பூரணம் பண்ணி அர்த்தம் நிர்வஹிக்க வேண்டியதா யிருப்பதால் அதைக் காட்டிலும் ஸம்ஹவாக என்ற பாடமே ஸாத்வாதலால் இதுவே ஸர்வ ஸம்ப்ரதிபந்நம் என்று தெளியக்கடவது. தத்வடீகையில் கூட ஶ்ருதப்ரகாஶிகா இந்த பாடத்தையே ஆதரித்ததாகவே கொள்ளலாம். எங்ஙனே யென்னில் "ப்ரத்யாமேதி—வ்யதிவ்யஸவோऽவவாத நிராஸ: தஸ்ய ஸஹவாக." என்றிருக்கிறது. இங்கு செய்யவேண்டிய உபபாதநம் முன்னமே செய்யப்பட்டிருக்கிறது. "கர்ணி ஷஷ்ட்யா இத்யேந ஸாமாந்ய: வ்யதிவவியாநஸ்ய ஸ்ஜ்ஞாயா ஹ இதி ஸமுதாயே. 'ஜ்ஞாऽவிதய்வஸ்ய' த்ருதீயாசேஷ ஸாவவாத: கவேதநாயஸ்ய ஜாநாதே: ப்ரத்யாமஃ ஸ்வீக்ருதவி தத்ர காரணஷஷ்ட்யாऽநவேக்ஷ்ய: ஸவிசேஷா ஜாநீத இத்யுதாஹரணாக—என்றிருக்கிறது. முன்னிலிருக்கும் இந்த உபபாதநத்தால்—பின்னால்—தஸ்ய ஸஹவாக என்றிருந் தாலும், வ்யதிவ்யஸவஸ்ய ஶாஸ்த்ர ஸஹவாக தஸ்ய வ்யக்தே ஸம்ஹவாக என்றும் சேஷபூரணம் பண்ணி அர்த்தம் கொள்ளத் தட்டில்லை. ஆகையால் தத்வடீகை பங்க்தியும் ஸஹ வாக என்ற பாடத்திற்கு ஸாதகமாகவாகாது. ஆதலால் ஸம்ஹ வாக என்ற பாடமே ஸாது; ஸஹவாக என்றபாடம் ஶேஷ பூரணம் பண்ணி அர்த்தம் கொள்ள வேண்டியதாயிருப்பதால் அஸாது வென்றே தோற்றுகிறது.

இனி ஸந்நாவ்ருத்தி ஸம்ஹவாஶக்ஷா, ஸந்நாவ்ருத்தி ஸம் ஹாவநாஶக்ஷா என்ற விரண்டு பாடங்களில் எது ஸாது வென்

றல், ப்ராசீந தாளகோசங்களிலும் அச்சிட்ட கோசங்களிலும் நிர்ணய நிரூபகர்களின் கண்ணுக்கு ப்ராசீந பாடங்களிலும் ஸம்ஹவாஶங்கா என்றே யிருப்பதால் இதுவே சரியான பாடம். அநிரூபகர்களின் அவதார பாடங்களைக்கண்டு இது தப்பு என்று சொல்லுவதா யிருந்தால் ஒவ்வோரிடங்களிலும் அளவில்லாமல் தப்புகளைக்காட்டி புஸ்தகங்களைப் பெருக்கலாம் ஆனால் அது நிரூபகர்களின் பணியாகாது. எது நிர்ணய நிரூபகர்களின் பணியென்றால்? அதுகேட்க. ஸ்ரீபாஷ்யம். த்விதீயாத்யாயம் த்விதீயபாதம் ரசநாநுபபத்த்யதிகரணத்தில் "அந்யத்ராபாவாச்ச ந த்ருணாதிவத்" என்கிற ஸூத்ர ஸ்ரீபாஷ்ய ஶ்ருதப்ரகாஶிகைகளிலும் வேதாந்தஸாரதீபங்களிலும் அச்சிட்ட எல்லா கோசங்களிலும் தாள கோசங்கள் அநேகங்களிலும் அடியில் காண்பிக்கப்பட்ட ரீதியில் பாடங்கள் காண்கின்றன. "யதி ஹி த்ருணாதிகாதிகம் அநடுஹாத்யுபயுக்தம் ப்ரஹீணம் வா க்ஷீராகாரேண பரிணமேத" என்று ஸ்ரீபாஷ்யம் "அநடுஹாத்யுபயுக்தமிதி"—என்று ஶ்ருதப்ரகாஶிகையில் ஸ்ரீபாஷ்யப்ரதீகம் "அத்ருஷ்டவ்யாவ்ருத்த அநடுஹாத்யுபயுக்த ப்ரஹீண த்ருணதாத்பர்யமேகே தயா என்று ஶ்ருதப்ரகாஶிகாஸூக்தி:.

"அநடுஹாதிஷ்வதர்ஶநாத்" என்று வேதாந்த ஸார ஸ்ரீஸூக்தி: "அநடுஹாத்யுபயுக்தஸ்ய ப்ரஹீணஸ்யவா" என்று தீபவாக்யம் இந்த ரீதியில் தெலுங்கு லிபியில் முதலில் அச்சிடப்பட்ட ஶ்ருதபாஷ்யம் அதின் வ்யாக்யானங்களிலும் "அநடுஹாத்யுப யுக்தம் என்றே காணப்படுகிறது. இவ்விடத்தில் கவனிக்க வேண்டிய விஷயம் ஒன்றுண்டு. "வஸ்ஸ்ரம்ஸுத்வம்ஸ்வநடுஹாம் த:" ||8-2-72|| என்கிற வ்யாகரண ஸூத்திரத்தால். "அநடுஹ்" என்கிற ஹகாராந்த ப்ராதிபதிகத்திற்கு பதாந்தத்தில் தகாரம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த விதி. 'அநடுஹ்.' ப்ராதிபதிகத்திற்கு ஸமாஸத்திலும் ஸுபாதிப்ரத்யயங்கள் வந்து லோபித்து. ஸ்தாநிவத்பாவத்தால் "ஸுப்திங்ந்தம் பதம்" என்பதனால் பதஸம்ஜ்ஞை வந்து. தகாரம் வரவேண்டியதாயிற்று. அப்படியிருக்க "அநடுஹாத்யுப

யுக்தம்-என்று ஸ்ரீபாஷ்ய ஶ்ருதப்ரகாஶிகாதீப ஸாரங்களில் ஸாதித்திருப்பன வ்யாகரணவிருத்த மாகவே ஏற்படுகிறது. இதைப் பற்றி அடியேனுக்கு ஆசார்யரான திருப்பதியில் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீமான் திருமலை அனந்தாண் பிள்ளை. புரிசை ஸ்ரீரங்காசாரியர் ஸ்வாமி வெகு நாளாக யோசித்து யோசித்து ஏற்படாமல் அடியேன் அந்த ஸ்வாமி சன்னிதியில் ஸ்ரீபாஷ்ய காலக்ஷேபம் பண்ணும் போதும் ப்ரஸக்தமாய் அதற்குத்தகுந்த பரிஹாரம் ஏற்படாமல் யோசிக்கிற காலத்தில் எம்பெருமான் கிருபையினால் ஒரு ஸ்ரீபாஷ்ய தாளகோசம் கிடைக்க அதுவும் ஒரு வித்வானால் முன்னூறு வருஷங்களுக்கு முன்னால் தப்பில்லாமல் எழுதப்பட்டதாயிருக்க அதில் ப்ரக்ருதஸ்தலத்தில் பார்க்க "அநடுதாத்யுபயுக்தம் என்றிருந்தபடியால் அடியேனுக்கு இந்த பாடமே சரியானதென்று அருளிச்செய்தார். சிலர் அநடுஹாத்யுபயுக்தம் என்கிற பாடம் தவிர வேறு பாடம் காணாமையால் ஸ்ரீபாஷ்யகார ஸ்ரீ ஸூக்தியை நாம்வேறு விதமாகத் திருத்தக்கூடாதென்கிற பக்த்யதிசயத்தால் இந்த ஸந்தர்ப்பத்தை யொருவிதமாக ஸமர்த்தநம் பண்ணி எழுதியுமிருக்கிறார்கள். அது அவ்வளவு த்ருடீகரமாக வில்லாததால் ஸ்ரீ ஸ்வாமிக்குத்தகுந்த ஸ்ரீ கோசமும் கிடைத்தபடியால் ஸ்ரீஸ்வாமி திருத்தி யருளினார். இப்படி யோசித்துச் செய்யவேண்டிய விஷயங்களிருக்க யோசிக்காமலே ஸம்ஹவாஶ என்கிற பாடத்தை திருத்தி ஸஹாவாஶ என்ற பாடத்தை ஸாது வென்று சொல்லுவது அடியேனுக்குச் சரியாக தோற்றவில்லை.

வைஜயந்தீ க்ராஹக மஹாஶயர்கள் சன்னிதியில் ஓர் விண்ணப்பம்

நமது வைஜயந்தீ, கார்த்திகையில் கார்த்திகை ஆரம்பித்து நாளது புரட்டாசித் திருவோணத்தோடு 11-ஸஞ்சிகைகள் வெளி வந்திருக்கின்றன. அடுத்த அற்பிசியில் திரு மூலத்தோடு 12-சஞ்சிகைகளும் வெளிவந்து அப்த பூர்த்தியாய் இரண்டாவது வருஷம் ஆரம்பமாகும். ஆதலின் இந்த வருஷத்துச் சந்தாத் துகை ரூ. 1-12-0 இதுவரை அனுப்பாமலிருக்குமவர்களுக்கு வி. பி. மூலம் ஸஞ்சிகை அனுப்பினால் வீடு செலவு அதிகப்படுமாதல்லால் அடியேனிடத்தில் க்ருபை பண்ணி மணியார்டர் செய்தருள வேண்டுகிறேன்.

—பத்திராதிபர்.

வர்த்தமானங்கள்

பனஸவாடியில் கோயில் கொண்டிருக்கும்
ஸ்ரீ வேங்கடேசப்பெருமாள் தாது ஸூ ப்ரஹ்மோத்ஸவம்,

1936ஸூ அக்டோபர் மீ 15தேதி முதல் 25ம் தேதி வரையில் நடைபெறும். 16உ த்வஜாரோஹணமும் 24உ தீர்த்தவாரியும் நடைபெறும். ஒவ்வொருநாளும் இரண்டு வேளையும் ஸ்வாமி புறப்பாடு வீதிகளில் நடக்கும். தென்னிந்தியாவிலிருந்து வேத பாராயணக்காரர்களும் திவ்யப்ரபந்தம் ஸேவிப்பவர்களும் வந்து பாராயணம் ஸ்வாமியின் முன்னும் பின்னும் நடத்துவார்கள். தென்னிந்தியாவிலிருந்து பாண்டு வாத்தியக்காரர்களும் நாதஸ்வரக்காரர்களும் வந்து உத்ஸவ காலத்தில் வாசிப்பார்கள். வாணவேடிக்கையும் நடக்கும். வட இந்தியாவில் இப்படிப்பட்ட உத்ஸவம் வேறு எங்கும் ஸேவிக்க முடியாது. பக்த ஜனங்கள் எல்லோரும் இஷ்ட மித்ரர்களோடு வந்து உத்ஸவத்தில் கலந்துகொண்டு ஆனந்திக்கக் கேட்டுக் கொள்ளப் படுகிறார்கள்.

உத்ஸவ விவரம்

அக்டோபர் மீ 14உ புதன்கிழமை ம்ருத்ஸங்க்ரஹணம், அங்குராரோபணம். 15உ வியாழக்கிழமை ஸேனைமுதலியார் வீதிசோதநோத்ஸவம். 16உ வெள்ளிக்கிழமை காலையில் த்வஜாரோஹணம், வெள்ளிச்சப்பரம் பேரீதாடனம். ராத்திரி ஹம்ஸ வாஹனத்தில் புறப்பாடு. 17உ சனிக்கிழமை காலை பல்லக்கு, ராத்திரி சேஷ வாஹனம். 18உ ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை பல்லக்கு, ராத்திரி கருட வாஹனம். 19உ திங்கட்கிழமை காலை பல்லக்கு, ராத்திரி அனுமந்தவாஹனம். 20உ செவ்வாய்க்கிழமை காலை பல்லக்கு மோஹினிவேஷம், ராத்திரி ஸிம்மவாஹனம். 21உ புதன்கிழமை காலை தோளுக்கினியான் சூர்ணாபிஷேகம். ராத்திரி யாளிவாஹனம். 22உ வியாழக்கிழமை காலை பல்லக்கு, ராத்திரி யானை வாஹனம். சௌபாடியில் வாணவேடிக்கை. 23உ வெள்ளிக்கிழமை காலை பல்லக்கு, ராத்திரி குதிரைவாஹனம். 24உ சனிக்கிழவை காலை பல்லக்கில் சௌபாடிக்கு எழுந்தருளி, தீர்த்தம் ஸாதிப்பது, ராத்திரி ஆனந்த விமானம். 25உ ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை புஷ்ப யாகம், ராத்திரி புஷ்பபல்லக்கு.

இப்படிக்கு,
தேவஸ்தானம்—கார்யகர்த்தா.

யிருக்குமவள். புருஷோத்தமரான பெருமானுக்கு ஆந்ருஸம்ஸ்யாதி குணஷட்கம் போலே நாரீணாமுத்தமையான இவளுக்கும் ராமஸ்ய தயிதா பார்யா இத்யாதிப்படி குணஷட்க மிருந்தபடி ஸகல குணங்களுமிவைகளி லந்தர்ப்பூதமா யிருக்கும்.

இப்படி ஸௌந்தர்யாதிகளை யொழியவும் துவக்கவற்றாயிற்றுப் பருவ மிருப்பது என்கிறார் வதூ: என்று.

ஸீதாபி பரமபதச் செவ்வியோடே வந்து பிறந்த வதிசயம் சொல்லுகிறது. ஸீதாபி ராமம் அநுகதா இப்படிப்பட்ட வேற்றத்தை யுடையவளும். "யஸ்த்வயா ஸஹ ஸஸ்வர்க்கః நிரயோயஸ்த்வயாவிநா" என்று பிரிவாற்ற மாட்டாதே அகல கில்லேன் இறையுமென்று அபிராமராயிருக்கும் பெருமானை அநுகமநம் பண்ணினாளென்கை.

மன்னனிராமன்பின் வைதேவி என்றுரைக்கும் அன்ன நடைய வணங்கு நடந்திலளோ என்றாரிறே திருமங்கையாழ்வாரும்.

ஶஶிநம் ரோஹிணீ யதா இவளநுகமநத்திற் கிதுவே திருஷ்டாந்தம்.

வரிஷ்டா ஸ்ர்வநாரீணாம் ஏஷாச திவிதேவதா—ரோஹிணீ நவிநா சந்த்ரம் முஹூர்த்தமபி த்ருஶ்யதே என்று இவள் தானும் சொன்னாள். தயா ஸசரிதம் தேவ்யா புரா நூநம் மஹத்தப:— ரோஹிணீவ ஶஶாங்கேந ராமஸம்யோகமாபயா என்று பௌரநாரிகளும் ரோஹிணியையே த்ருஷ்டாந்தமாக சொன்னார்களிறே!

ஸர்வ ஸீமந்திநீப்யஶ்ச வராமமந்யத அதிகம்மேநிரே விஷ்ணும் என்கிறபடியே ஸ்த்ரீகளெல்லாரிலுங் காட்டிலும் பிராட்டியை அதிகமாக வெண்ணினார்கள். அவ்வாறு எண்ணினார்களெவர்களென்னில்? தாநார்யः (ஸர்வப்ரகாரங்களாலும் நிரவத்யங்களான அவயவங்களை யுடையவர்களாய் தங்களுடைய ஸௌந்தர்யத்தையே பெருமையாக நினைக்கும் ஸ்வபாவத்தையுடையவர்களாய் அதற்கேற்ற பருவத்தையு முடைய) அந்த ஸ்த்ரீகள். அவ்வாறு அவர்கள் நினைப்பதற்கு ஹேதுவைச் சொல்லுகிறார் ராமஸ்ய ஹ்ருதயப்ரியாம் (தன்னுடைய ஸௌந்தர்யத்தா லனைவரையும் ஆநந்திப்பிக்கும் பெருமைவாய்ந்த பெருமானுடைய திருவுள்ளத்தையும் ஆனந்திப்பிக்கும் அழகையுடையள்) என்று.

அவ்வாறு பெருமான் ஆசைப்படுவதற்குக் காரணத்தை அறிவியாநிற்கிறது அப்ராக்ருத திவ்ய [illegible]

199885

கோடே வந்த படியைச் சொல்லா நின்ற ஸீதாம் என்கிற ஶப்தம். ஸீமந்திநீம் அல்லாத ஸ்த்ரீகளின் ஸீமந்தம்போலேயோ? இவளுடைய ஸீமந்த மிருப்பது. "மணிரத்ந மிதம் தத்தம் வைதேஹ்யாஃ ஶ்வஶுரேண மே—வது காலே யதா பத்தம் அதிகம் மூர்த்நி ஶோபதே | அயம் ஹி ஶோபதே தஸ்யாஃ ப்ரியாயாஃ மூர்த்நி மே மணிஃ—என்று பெருமாளும் கொண்டாடும்படி மணிரத்நஶோபித மாகையாலே இவள் ஸீமந்தம் ப்ரஶஸ்தமா யிருக்குமிறே.

அப்படிகளாலே பிராட்டி பெருமாளுக்கு மநஃ காந்தையா யிருந்தாள். உலகத்தில் ஸாமாந்ய ஸ்த்ரீகளுங்கூட தங்களைக்காட்டிலும் இதரஸ்த்ரீகளை குவால் (மேல்) ஆக எண்ணக் கண்டதில்லையிறே! ஸர்வா நவத்யாங்கிகளாய் ப்ரக்ருஷ்டர்களான அந்தப் பௌர நாரிகள் (பட்டணத்து ஸ்த்ரீகள்) பிராட்டியை எல்லாஸ்த்ரீகளைக் காட்டிலும் அதிகமாக வெண்ணினர்கள். ஸர்வ ஸீமந்திநீப்யஶ்ச என்றதால் தேவஸ்த்ரீகளைக் காட்டிலும் அதிகமாக வெண்ணினர்க ளென்கிறது.

அயோநிஜை (கர்ப்பவாஸம் பண்ணிப் பிறவாதவள்) ஆகையாலும் அஸிதேக்ஷணை என்கிறபடி கண்ணழகை யுடையவளாகையாலும் அப்ராக்ருதமான குடிலகுந்தலங்களாலே ஶோபிதமான ஸீமந்தத்தை யுடையவளாகையாலும் பும்ஸாம் த்ருஷ்டி சித்தாபஹாரியான பெருமாளுக்கும் மநஃ காந்தையாகையாலும் நாரீணாமுத்தமையாக வெண்ணினர்க ளென்னவுமாம். ஸர்வஸ்ய காத்ரஸ்ய ஶிரஃ ப்ரதாநம் என்கிறபடி அவயவங்க ளெல்லாவற்றிற்கும் ப்ரதாநமான ஶிரஸ்ஸிலிரா நின்ற ஸீமந்தத்தைச் சொன்னதால் இதராவயவங்களுடைய அவ்யாஜ ரமணீயத்வமும் அநவத்யத்வமும் (தோஷமில்லாத்தன்மையும்) குறிக்கொள்ளத்தக்கது. ஸீமந்திநீம் என்றது மைவண்ண நறுங்குஞ்சியையுடையவனும் பேணும்படியான குழலையும் குறிப்பிடாநிற்கும். இமாமஸிதகேஶாம் தாம் என்னக் கடவதிறே!

தருணீரூபஸம்பந்நா ஸர்வாபரணபூஷிதா-த்ஷ்டா தத்ர மயா நாரீதயோர்மத்யேஸு மத்யமா | ராமஸ்யச விஶாலாக்ஷி பூர்ணேந்து ஸத்ருஶாநநா-தர்மபத்நீப்ரியாபர்த்துஃ நித்யம் ப்ரியஹிதேரதா |

ஸா ஸுகேஶீ ஸுநாஸோருஸ் ஸுரூபாச யஶஸ்விநீ—தேவதேவ வநஸ்யாஸ்ய ராஜதே ஸ்ரீரிவாபரா | தப்தகாஞ்சந வர்ணாபா ரக்ததுங்கநகீ ஶுபா - ஸீதாநாம வராரோஹா வைதேஹீ

தநுமத்யமா | நைவ தேவீ நகந்தர்வீ நயக்ஷீ நச கிந்நரீ-நைவம் ரூபா மயா நாரீ த்ருஷ்ட பூர்வா மஹீதலே | என்றாளிறே ஶூர்பநகையும்.

தருணீ அஷ்டாதஶவர்ஷையாயிருந்தாள். மம பர்த்தாமஹாதேஜாஃ வயஸா பஞ்சவிம்ஶகஃ—அஷ்டாதஶஹி வர்ஷாணி மம ஜந்மநி கண்யதே நசாஸ்ய மஹதீம் லக்ஷ்மீம் ராஜ்யநாஶோபகர்ஷதி (பெருமாளுடைய நிரதிஶயமான ஶோபையை ஸமுத்ரம் சூழ்ந்த அகண்ட மஹீமண்டல ஸாம்ராஜ்யத்தினிழவாலும் அபகர்ஷிக்க முடியவில்லை) என்றும், "அப்போ தலர்ந்த செந்தாமரையினை வென்றது" என்றும் சொல்லப்படுகிற, காடேறச் செல்லும்போதுண்டான பெருமாளுடைய திருமுக மண்டல ஶோபை முப்பத்தெட்டுவயதான காலத்திலும் பதின்மூன்று வயதாலுண்டான முதுமையைக் காட்டாதே, "வயஸா பஞ்ச விம்ஶகஃ" என்று முக்தனைப்போலே எப்போதும் இருபத்தைந்து வயதாயிருக்கும்படியை "மஹாதேஜாஃ" என்று சொன்னாப்போலே பிராட்டியும் பூகர்ப்பத்தில் சிலகால மிருந்தவதரித்தவளா யிருந்தாலும் எப்போதும் அஷ்டாதஶ (பதினெட்டு) வர்ஷங்களாகவே காணப்படுவளாகையாலே தருணீ என்கிறாள்.

ரூபஸம்பந்நா அழகெல்லாம் திரண்டு ஓரிடத்திலே சேர்ந்தாப்போ லிருக்கை. ஸ்ர்வாபரணபூஷிதா பருவமும் அழகும் கூடி ஆபரணங்களை அலங்கரித்தபடி. ஸர்வாபரணாநி பூஷிதா நி யயா என்று வ்யுத்பத்தியாகக்கடவது. வடிவும் ஆபரணமும் பரஸ்பரம் தாரகமா யிருந்தபடி. த்ருஷ்டா பருவமுமழகும் பல்கலனும் கூடின வடிவின்படியை ஆஶ்சர்யப்ரகாஷத்துடன் பார்க்கப்பட்டபடி. த்ருஶிர்ப்ரேக்ஷணே யிறே! தாது. ஈக்ஷணப்ரகர்ஷமுண்டாம்போது ஆஶ்சர்யப்ரகர்ஷமுண்டாகத்தட்டில்லையிறே! தத்ர ஓரிடத்திலும் காணமுடியாத வஸ்துவை அக்காட்டில் கண்டேன் காண் என்கிறாள். மயா காமரூபிணியான வெனக்கும் அவளுடைய தர்ஶநம் ஆச்சர்யமாயிருந்தது என்கிறாள். நாரீ இவ்விசேஷங்களால் அவளே ஸ்த்ரீகளில் உத்தமை யென்றபடி. இப்படி யொருவ்யக்தியைக்கண்டேன் என்றாள். அக்காட்டில் அவள் தனியே நின்றாளோ? என்னில். தயோர்மத்யே ஒருவன் தனிநாயகனாய் மற்றவன் அவனுக்கு ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் தொடர்ந்து அடிமை செய்யுமவனாயிருக்கு மவ்விருவர்களின்

நடுவே யிருக்கக்கண்டேன். இதை இவளறிந்தபடி எவ்வாறென்னில்? “கதம்தாஸஸ்ய மே தாஸீ என்றாறிறே இளையபெருமாளும். ஸுமத்யமா மின்னினுண்ணிடை மடக்கொடி என்றபடி. ஸுமத்யமா சேஷிக்கும் சேஷபூதனுக்கும் நடுவே யிருக்கு மவளை ஸுமத்யமா என்னத்தட்டுண்டோ? நல்லவாந்தராளிகை என்னவுமாம். ராமஸ்யது விஶாலாக்ஷீ உக்தார்த்தத்தில் அதிஶயாந்தரங்களைச் சொல்லுகிறது “யதாகப்யாஸம் புண்டரீகமேவ மக்ஷிணீ என்று ப்ரஸித்தமான திருக்கண்களையுடைய பெருமாளுக்கு மாகர்ஷகமாய்க் காணிருப்பது அவள் தடங்கண்கள் என்கிறாள். பூர்ணேந்து ஸத்ருஶாநநா அக்கண்களான இந்தீவரங்களை விகஸிப்பியா நின்றுகொண்டு அருகே ஒரு பூர்ணசந்த்ரனிருக்கு மாப்போலேகாண் அவள்முகமிருப்பது “திவளும் வெண்மதிபோல் திருமுகம் “குவளையங்கண்ணி” என்றாரிறே ஆழ்வாரும்.

தர்மபத்நீ பார்யை யாகையாலும் தேகஸௌந்தர்யங்களாலும் “ப்ரியாநித்யம் பர்த்துஃ ப்ரியஹிதே ரதா” என்று சொல்லப்படுகிற வாத்ம குணங்களாலும் அபிமதையாயிருந்தாலும் “ப்ரியாது ஸீதா ராமஸ்ய தாராஃ பித்ருக்ருதா இதி” ஐயர் பண்ணிவைத்த விவாஹமென்று பெருமாள் பிராட்டியினிடம் ப்ரீதியை யுடையவராயிருப்பர். இதனால் உலகத்தில் ஸாமான்யர்கள் அழகைக்கொண்டு ஸ்த்ரீகளை விரும்புமாப்போலேயன்று பெருமாள் பிராட்டியை விரும்புவது என்றதாயிற்று. ஸா ஸுகேஶீ அப்ராக்ருதங்களான கேஶங்களையுடையவள். ஸா ஸுகேஶீ மைவண்ண நறுங்குஞ்சியையுடையவனும் பேணும்படியன்றோ அவள் கேஶமிருப்பது. ஸுநாஸோருஃ க (ஶ) ஜநாஸோருஃ-என்று பெருமாளும் கொண்டாடும் படியானவள். நல்ல நாஸோருக் (மூக்கு துடை) களை யுடையவள். என்னுடைய மூக்கை அறுத்துப்போக விடும்படியிறே! அவளுடைய மூக்கு இருப்பது. “ஸர்வகந்தஃ என்கிற ஸர்வகந்தனுடைய ஸர்வாங்க பரிமளத்தையும் அவனும் விரும்பும்படியான தன்னுடைய முகாரவிந்த ஸௌரப்யத்தையும் ஆக்ராணிக்கும் பெருமையுடையதன்றோ அவள் நாஸிகை. ஶபர்யாயேண ‘ப்ரஸுப்தஶ்ச மமாங்கே பரதாக்ரஜஃ” என்று பெருமாளுக்கு உபதாநமா (தலையணையா) யத் தானும் கொண்டாடும்படியன்றோ! அவள் துடை யிருப்பது ஸுநாஸோருஃ ஒருபமை சொல்லவொண்ணாதபடி அதி விலக்ஷணங்களான திருமூக்கையும் திருத்

தொடைகளையுமுடையவளா யிருக்கை. ஸுரூபா நல்ல ஆகாரத்தை யுடையவள் ஸுரூபா அநந்யகதித்வாதிஆகார த்ரயங்களையுடையவளென்னுமாம். யஶஸ்விநீ அவ் வாகாரத்ரயஸம்பத்தை யுடைத்தாயிருக்கையாலுண்டான யஶஸ்ஸை யுடையவள். தேவதேவ வநஸ்யாஸ்ய இப்படி ஸர்வப்ரகாரங்களாலும் அவள் மனுஷ்யஜாதியன்று இவ்வநதேவதையே என்று சொல்லலாம் படி யிராநின்றாள். “அன்னநடைய வணங்கு” என்றாரிறே ஆழ்வாரும். உக்தார்த்தத்தில் அபூர்த்தியாலே கிம் பஹுநா! ராஜதே ஸ்ரீரிவாபரா (மற்றொரு லக்ஷ்மிபோலே ப்ரகாஶியா நின்றா ளென்கிறாள்.

தேவதாபிஸ் ஸமாரூபே ஸீதா ஸ்ரீரிவ ரூபிணீ என்றார் வால்மிகி பகவானும். மேலே பெரிய பிராட்டியாரென்றே சொல்லுகிறாள். தப்தகாஞ்சநவர்ணாபா ஹிரண்ய வர்ணா யென்கிற ஶ்ருதி ப்ரஸித்தமான லக்ஷணத்தைச் சொல்லுகிறாள். ரக்ததுங்கநகீ ஆதாம்ர கரதலாங்குளிகளை யுடையவனுக் கனுரூபையாயிருந்தபடி. புஜலதைக ளிரண்டும் கொழுந்துவிட்டுக்கொண் டிருக்குமாப்போலே யிருக்கை. ஶுபா ஸ்வரூப ரூபகுணாதிகளுடைய கல்யாணராஶியா யிருந்தபடி. ஸீதாநாம பிறவாமையாலே வந்த அதிஶயத்தைச் சொல்லுகிறது. பன்னிரண்டுமாதங்கள் கர்ப்பவாஸம் பண்ணிப் பிறந்த பெருமாளைக் காட்டிலு மிவளுக்குண்டான பெருமையைச் சொல்லுகிறது. வராரோஹா உத்தமஸ்த்ரீயிறே:—அநுக்தங்களான அதிஶயங்க ளெல்லாவற்றையும் சொன்னபடி. வைதேஹீ இத்தனை யதிஶயமும் கர்மணைவஹி ஸம் ஸித்திமாஸ்திதா ஜநகாதயஃ என்கிறபடி ஜ்ஞாநாதிகனாய் விதேஹவம்ஶத்திலுத்பன்ன ஸ்ரீ ஜநகராஜ னபிமாநாந்தர்ப்பூதையாகையாலே என்றதாயிற்று. தநுமத்யமா (ஸூக்ஷ்மமான இடையையுடையவள்) ஸுமத்யமா என்று அடியிலே சொல்லி யிருக்கச் செய்தேயும், மறுபடியும் தநுமத்யமா என்றது தான் துவக்குண்டது இடையிலே யாகையாலே மறுபடியும் விஶேஷித்துச் சொல்லுகிறாள். இப்பேர்ப்பட்ட ரூபத்தையுடைய வ்யக்தியை தேவஜாதிகளிற் கண்டதுண்டோ? என்ன நதேவீ தேவஜாதியில் கண்டதில்லை. நகந்தர்வீ. கந்தர்வஜாதியிலும் காணப்படவில்லை. நயக்ஷீ யக்ஷஜாதியிலும் கண்டதில்லை, நச கின்னரீ கின்னரஜாதியிலும் கண்டதில்லை. நைவம் ரூபாமயா நாரீ த்ருஷ்ட பூர்வா மஹீதலே இப்பேர்ப்பட்ட ரூபத்தையுடைய ஸ்த்ரீ, பூமியிலேயும் இதற்குமுன் காணப்படவில்லை என்றாள் ஶூர்ப்பணகையும்.

𑌪𑍌𑌰𑍈𑌰𑌨𑍁𑌗𑌤𑍋 𑌦𑍂𑌰𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑍇𑌨 𑌚

பௌரை ரநுகதோ தூரம் பித்ரா தஶரதேந ச

பௌரை: தூரம் அநுகத: பட்டணத்து ஜனங்களால் தூரம் பின் சொல்லப்பட்டான். இதனால் பட்டணத்து ஜனங்களுக்கும் ஸீதாலக்ஷ்மணர்களைப்போலே பரமபக்தியுண்டென்று மிடம் சொல்லப்பட்டது. "புநர் விஶ்லேஷபீருத்வம் பரமாபக்திருச்யதே மறுபடி பிரிவதினலேற்படும் பயத்தையன்றோ பரமபக்தியென்று சொல்லப்படுகிறது. இப்பேர்ப்பட்ட பக்தியுண்டாவதற்கு அத்தேஶவாசமே என்பது, பௌரை: என்ற பதத்தாலே சொல்லப்பட்டது. பித்ரா தஶரதேந ச பிதாவான தஶரதனாலேயும் சிறிது பின் செல்லப்பட்டான். என்பது அர்த்தமாகிறது. "யாவத்து நிர்யதஸ்தஸ்ய ரஜோரூப மத்ருஶ்யத-நைவேக்ஷ்வாகு வரஸ்தாவத் ஸம் ஜஹாராத்ம சக்ஷுஷீ |. செல்லாநின்ற ராமனுடைய ஸம்பந்தத்தையுடைய தூளியின் ஸ்வரூபம் எவ்வளவு வரை காணப்பட்டதோ அவ்வளவுவரை தன்னுடைய கண்களைத் திருப்பவில்லை என்றதால் தஶரதனுடைய கண்களே ராமனைப் பின்சென்றன என்று சொல்வதால் அல்பம் அநுகத:—என்று சொல்லப்படுகிறது. தஶரதனும் ராமம்மே அநுகதாத்ருஷ்டி: என்னுடைய கண் ராமனைப்பின்சென்றது என்றானிறே! பித்ரா என்றதால் புத்ர க்ருதவாத்ஸல்யத்தால் பின் சென்றான் என்று சொல்லப்பட்டது.

இவ்வாறு பெருமாளுடைய பரத்வஸௌலப்யங்கள் சொல்லப்பட்டன. இனி வாத்ஸல்ய ஸௌஶீல்யங்களைத் தெரிவிக்கிறார்—ஶ்ருங்கிபேரபுரே என்று.

19 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌿𑌵𑍇𑌰𑌪𑍁𑌰𑍇 𑌸𑍂𑌤𑌂 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌕𑍂𑌲𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌸𑌰𑍍𑌜𑌯𑌤𑍍 |
𑌗𑍁𑌹𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌨𑌿𑌷𑌾𑌦𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ||

ஶ்ருங்கிபேரபுரே ஸூதம் கங்காகூலே வ்யஸர்ஜயத் |
குஹமாஸாத்ய தர்மாத்மா நிஷாதாதிபதிம் ப்ரியம் ||

தர்மாத்மா தர்மங்களாவன ஆஶ்ரிதர்களிடமுள்ள வாத்ஸல்ய ஸௌஶீல்யங்கள். ஆத்மா ஸ்வபாவ:. இதனால் ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்ய ஸௌஶீல்யங்களை ஸ்வபாவமாக உடைய பெருமாள் ஶ்ருங்கிண: மான் முதலான ம்ருகங்கள். பே(வே)ராணி க்ருத்ரிம ஶரீரங்கள். மான்முதலான ம்ருகங்களின் ஶரீ

போலே பண்ணப்பட்ட ஶரீரங்கள், வஞ்சனையால் அவைகள் போன்ற ம்ருகங்களைப் பிடிப்பதற்காக அவ்வூரில் வைக்கப்பட்டிருப்பதால் அவ்வூருக்கு ஶ்ருங்கி பேரபுரம் என்று சொல்லப்படு[...]து. அவ்வூரில் கங்கா கூலே (அவ்வூருக்கு ஸமீபத்திலிரா[...]ற) கங்கைக் கரையில். இதனால் அவ்விடம் கங்கைக் கரையி[...]ளமை மாத்ரங் கொண்டு உத்தேஶ்யமானதன்று பின்னை [...]துகாரணம் பற்றியெனில்? பக்தனான குஹன்வசிக்கும் பாக்யம் பெற்ற ஶ்ருங்கிபேரபுர ஸமீபத்திலிரா நின்றதால் அக்கங்கைக் கரை உத்தேஶ்யமென்னுமிடம் காட்டப்பட்டது. நிஷா(𑌦𑌾)தாதிபதிம், வேடர்களுக்கரசனை. இதனால் ஜாதியினலேற்பட்ட தாழ்மை சொல்லப்பட்டது. ப்ரியம் தன்னிடத்தில் ப்ரீதியையுடையவனை கு(𑌗𑍁)ஹம் இதரர்களுடைய ஸொத்தை வஞ்சிப்பவனானதால் கு(𑌗𑍁)ஹன் என்று சொல்லப்படுவானை. வ்ருத்தியினலும் குணத்தாலுமுண்டான சிறுமை சொல்லப்பட்டது. இவ்வாறு ஜாதியினலும் வ்ருத்தியினலும் குணத்தாலும் தாழ்ந்தவனாயிருந்தாலும் தன்னிடத்தில் அவனுக்குண்டான ஆநுகூல்ய மாத்திரத்தால் ஆதரணீயனானமை சொல்லப்பட்டது. ஆஸாத்ய (𑌦𑍍𑌯) அடைந்து. இதனால் ஸௌஶீல்யம் சொல்லப்பட்டது. ஸௌஶீல்யமாவது. உயர்ந்தவன் தாழ்ந்தவனோடு புரையறக்கலக்கை. தர்மாத்மா என்றதால் பெருமாளின் பெருமை சொல்லப் பட்டது. நிஷாதாதி (𑌦𑌾𑌧𑌿) பதிம் கு(𑌗𑍁)ஹம் என்றதால் (𑌗𑍁)ஹப் பெருமாளின் சிறுமை சொல்லப்பட்டது. ஆஸாத்ய (𑌦𑍍𑌯) என்றதால் புரையறக்கலந்தமை கூறப்பட்டது. ஶ்ருங்கிபே (𑌵𑍇)ரபுரே கு(𑌗𑍁)ஹமா ஸாத்ய என்றதால்தோஷபோக்ய (𑌦𑍋𑌷-𑌭𑍋𑌗𑍍𑌯) த்வரூப வாத்ஸல்யம் சொல்லப்பட்டது. ஸூதம் ஸுமந்த்ரனை வ்யஸர்ஜயத் (பரம்பரையாக அநுவர்த்தியா நின்றவனையும்) விட்டான். இதனால் அப்போ தீன்ற கன்றின் கண்ணுண்டான வாத்ஸல்யாதிஶயத்தால் முன்னீன்ற கன்றைக் கைவிடும் பசுவைப்போல் பெருமாளுக்குக் குஹ பெருமாளிட முண்டான வாத்ஸல்யத்தின் பெருமை கூறப் பட்டது. நிஷாதாதிபதிம் குஹம் ஆஸாத்ய (𑌦𑍍𑌯) த(ர)ர்மாத்மா (அபூ(ஹ)த்) [...]க்குத் தலைவனான ஸ்ரீகுஹப்பெருமானை யடைந்தபின் ஶீலமே [...]க்கு ஸ்வரூப நிரூபகமாம்படியானார். இவ்விடத்தில் தர்மஶப்தம் [...] ஶீலபரமாகக் கடவது.

20. ഗுஹேந ஸஹிதோ ராம: லக்ஷ்மணேந ச ஸீதயா
குஹேந ஸஹிதோராம: லக்ஷ்மணே ச ஸீதயா

ஸ்ரீராமன், ஸ்ரீ குஹப்பெருமாளோடு கூடின பின்பு இளைய பெருமாளோடும் பிராட்டியோடும் கூடினவனாக ஆனான். பக்தனான குஹப்பெருமாளோடு கூடாத காலத்து இளைய பெருமாளோடும் பிராட்டியோடும் கூடியிருந்தாலும் அவர்களுடன் கூடியிருந்ததாகப் பெருமாள் திருவுள்ளம் பற்றவில்லை என்பது இதனால் அறியலாயிற்று.

அன்றிக்கே ஸ்ரீ குஹப்பெருமாளோடு கூடினது, இளைய பெருமாளோடும் பிராட்டியோடும் கூடினப்போலே என்றும் அர்த்தமாகலாம்.

அங்ஙனுமன்றிக்கே ஸ: ராம: லக்ஷ்மணேந ஸீதயா ச ஸஹ குஹேந ஸஹித: அந்த ராமன் இளைய பெருமாளோடும் பிராட்டியோடும் கூட ஸ்ரீகுஹப்பெருமாளாலே (கங்கையை) தாண்டுவிக்கப்பட்டான். என்றும் சொல்லுவார்கள். "பத்தியுடைக்குஹன்" என்றும் "ராமஸ்ய ஆத்மஸகா(வா)" என்றும் கொண்டாடப் பெற்றவரிறே ஸ்ரீ குஹப்பெருமாள். ததஸ்த்வஹம் சோத்தமசாப பாணத்ருத் ஸ்திதோபவம் தத்ர ஸ யத்ர லக்ஷ்மண: ததஸ்த்வஹம் சோத்தமசாப் பாணத்ருத் ஸ்திதோபவம் தத்ர ஸ யத்ர லக்ஷ்மண: (அப்பால் நான் உத்தமமான வில்லையும் பாணங்களையும் தரித்துக்கொண்டு நின்றிருந்தேன். இளையபெருமாளிருக்குமிடத்தில்) என்று இளையபெருமாளையும் கூட அசிர்க்கும் (ஸந்தேஹிக்கும்)படியன்றோ! ஸ்ரீ குஹப்பெருமாளின் ப்ரேமவிசேஷமிருப்பது.

ப்ரியம் குஹம் ஆஸாத்ய ஸீதயா லக்ஷ்மணேந ஸஹித: என்றதால் ஸ்ரீ குஹப்பெருமாளோடு கூடின பின்பே இளையபெருமாளோடும் பிராட்டியோடும் கூடியிருப்பது, தேனும் பாலும் கன்னலும் போலே ஸர்வரஸரான பெருமாளுக்கு அத்யந்த ரஸாவஹமான படி இதனால் குஹப்பெருமாளிடம்பெருமாளுக்குள்ள ப்ரேமாதிசயம் சொல்லப்பட்டது.

தேவேந்த்ராத்யமரா நதீஸ்தருகுலா ஸஹாயிகா: ||

21 [illegible] ஸாத்ராஜஸ்ய ராஸநாக |
[illegible]ராவஸயம் [illegible]ணா வநேத்ய: ||

199885